

Vsebina

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2014/C 159/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

V *Objave*

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2014/C 159/02	Zadeva C-80/12: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 1. aprila 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Združeno kraljestvo) – Felixstowe Dock and Railway Company Ltd in drugi proti The Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Svoboda ustanavljanja — Davek od dohodkov pravnih oseb — Davčna olajšava — Skupine družb in konzorcijev — Nacionalna zakonodaja, ki dovoljuje prenos izgub med družbo v lasti konzorcija, in družbo, ki je del skupine, ki sta povezani prek „vezne družbe“, ki je hkrati članica skupine družb in konzorcija — Pogoj sedeža „vezne družbe“ — Diskriminacija glede na kraj sedeža družbe — Krovna matična družba skupine, rezidentka tretje države in lastnica družb, ki želijo med seboj zamenjati izgube prek družb s sedežem v tretjih državah).	2
2014/C 159/03	Zadeva C-224/12 P: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. aprila 2014 – Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski, ING Groep NV, Nederlandsche Bank NV (Pritožba — Finančni sektor — Resna motnja v gospodarstvu države članice — Državna pomoč bančni skupini — Oblika — Kapitalski vložek v okviru načrta prestrukturiranja — Odločba — Združljivost pomoči s skupnim trgov — Pogoji — Sprememba pogojev poplačila pomoči — Merilo zasebnega vlagatelja)	3

2014/C 159/04	Zadeva C-301/12: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. aprila 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Cascina Tre Pini s.s. proti Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lombardia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consorzio Parco Lombardo della Valle del Ticino, Comune di Somma Lombardo (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Okolje — Ohranjanje naravnih habitatov ter prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst — Direktiva 92/43/EGS — Območja, pomembna za Skupnost — Revizija statusa takega območja ob pojavu onesnaženja ali poslabšanja stanja okolja — Nacionalna zakonodaja, ki ne določa možnosti za zadevne osebe, da zahtevajo tako revizijo — Priznavanje diskrecijske pravice pristojnim nacionalnim organom za začetek postopka za revizijo navedenega statusa po uradni dolžnosti).	3
2014/C 159/05	Zadeva C-387/12: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 3. aprila 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Hi Hotel HCF SARL proti Uweju Spoeringu (Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Mednarodna pristojnost v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti — Dejanje, ki je bilo storjeno v državi članici in pomeni udeležbo pri deliktu, storjenem v drugi državi članici — Določitev kraja, kjer je prišlo do škodnega dogodka)	4
2014/C 159/06	Zadeva C-428/12: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 3. aprila 2014 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji (Neizpolnitev obveznosti države — Člena 34 PDEU in 36 PDEU — Ukrepi z enakim učinkom kot količinske omejitve pri uvozu — Dodatni zasebni prevoz blaga — Prvo vozilo voznega parka podjetja — Pravila za pridobitev prevoznih dovoljenj za cestni prevoz — Varnost v cestnem prometu in varstvo okolja)	5
2014/C 159/07	Zadeva C-438/12: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 3. aprila 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht München – Nemčija) – Irmengard Weber proti Mechthilde Weber (Sodna pristojnost v civilnih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Člen 22, točka 1 — Izključna pristojnost — Spori v zvezi s stvarnimi pravicami na nepremičninah — Narava predkupne pravice — Člen 27(1) — Litispendenca — Pojem postopkov med istima strankama in z istim zahtevkom — Razmerje med členoma 22, točka 1, in 27(1) — Člen 28(1) — Sorodne pravde — Merila za presojo o prekinitvi postopka)	6
2014/C 159/08	Zadeva C-515/12: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. aprila 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – „4finance“ UAB proti Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, Valstybinę mokesčių inspekciją prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Direktiva 2005/29/ES — Nepoštene poslovne prakse — Piramidni sistem pospeševanja prodaje — Upoštevnost morebitnega prispevka potrošnikov, ki se plača v zameno za nagrado — Razlaga pojma „prispevek“)	7
2014/C 159/09	Združene zadeve od C-516/12 do C-518/12: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 3. aprila 2014 (predlogi za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – CTP – Compagnia Trasporti Pubblici SpA proti Regione Campania (od C-516 do C-518/12), Provincia di Napoli (C-516/12 in C-518/12) (Predhodno odločanje — Uredba (ES) št. 1191/69 — Javne storitve potniškega prevoza — Člen 4 — Prošnja za prenehanje obveznosti javne službe — Člen 6 — Pravica do nadomestila stroškov, ki nastanejo zaradi obveznosti javne službe)	7
2014/C 159/10	Zadeva C-559/12 P: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 3. aprila 2014 – Francoska republika proti Evropski komisiji (Pritožba — Državna pomoč — Pomoč v obliki neomejenega implicitnega poročstva za podjetje La Poste zaradi njegovega statusa osebe javnega prava — Obstoje poročstva — Prisotnost javnih sredstev — Prednost — Dokazno breme in dokazni standard)	8
2014/C 159/11	Združeni zadevi C-43/13 in C-44/13: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 3. aprila 2014 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof – Nemčija) – Hauptzollamt Köln proti Kronos Titan GmbH (C-43/13), in Hauptzollamt Krefeld proti Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (C-44/13) („Direktiva 2003/96/ES — Obdavčitev energentov — Izdelki, ki niso navedeni v Direktivi 2003/96/ES — Pojem, enakovredno gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo“)	9
2014/C 159/12	Zadeva C-60/13: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 3. aprila 2014 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska (Neizpolnitev obveznosti države — Lastna sredstva Unije — Sklep 2000/597/ES, Euratom — Člen 8 — Uredba (ES, Euratom) št. 1150/2000 — Členi 2, 6 in od 9 do 11 — Zavrnitev dati Evropski uniji na voljo lastna sredstva — Napačne zavezujoče tarifne informacije — Uvoz svežega česna kot zamrznjenega česna — Naložitev odgovornosti za napako nacionalnim carinskim organom — Finančna odgovornost držav članic)	10

2014/C 159/13	Zadeva C-319/13: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. aprila 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Thüringer Oberlandesgericht – Nemčija) – Udo Rätzke proti S+K Handels GmbH (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Energija — Navajanje porabe energije televizijskih sprejemnikov s pomočjo nalepk — Delegirana uredba (EU) št. 1062/2010 — Odgovornosti trgovcev — Televizijski sprejemnik, ki je trgovcu dobavljen brez te nalepke pred začetkom uporabe Uredbe — Obveznost trgovca, da po začetku uporabe Uredbe označi tak televizijski sprejemnik in si naknadno priskrbi nalepko)	10
2014/C 159/14	Zadeva C-550/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo cour d’appel de Poitiers (Francija) 25. oktobra 2013 – kazenski postopek proti Jean-Paulu Grimalu.	11
2014/C 159/15	Zadeva C-12/14: Tožba, vložena 10. januarja 2014 – Evropska komisija proti Republiki Malti	11
2014/C 159/16	Zadeva C-108/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 6. marca 2014 – holdinška družba Larentia + Minerva mbH & Co. KG proti Finanzamt Nordenham	12
2014/C 159/17	Zadeva C-109/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 6. marca 2014 – Finanzamt Hamburg-Mitte proti Marenave Schiffahrts AG	13
2014/C 159/18	Zadeva C-119/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Rüsselsheim (Nemčija) 12. marca 2014 – Henricus Cornelis Maria Niessen in drugi proti Condor Flugdienst GmbH	13
2014/C 159/19	Zadeva C-122/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena (Španija) 14. marca 2014 – Aktiv Kapital Portfolio Investment proti Ángelu Luisu Egei Torregrosi	14
2014/C 159/20	Zadeva C-127/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Augstākā tiesa (Latvija) 18. marca 2014 – Andrejs Surmačš proti Finanšu un kapitāla tirgus komisija.	14
2014/C 159/21	Zadeva C-128/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 18. marca 2014 – Staatssecretaris van Financiën proti Het Oudeland Beheer BV	15
2014/C 159/22	Zadeva C-130/14: Tožba, vložena 20. marca 2014 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji	16
2014/C 159/23	Zadeva C-137/14: Tožba, vložena 21. marca 2014 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji	16
2014/C 159/24	Zadeva C-141/14: Tožba, vložena 24. marca 2014 – Evropska komisija proti Republiki Bolgariji.	18
2014/C 159/25	Zadeva C-145/14: Tožba, vložena 27. marca 2014 – Evropska komisija proti Republiki Bolgariji.	19
2014/C 159/26	Zadeva C-151/14: Tožba, vložena 31. marca 2014 – Evropska komisija proti Republiki Latviji	19
2014/C 159/27	Zadeva C-154/14 P: Pritožba, ki sta jo SKW Stahl-Metallurgie Holding AG in SKW Stahl-Metallurgie GmbH vložili 2. aprila 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 23. januarja 2014 v zadevi T-384/09, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG, SKW Stahl-Metallurgie GmbH proti Evropski komisiji	20
2014/C 159/28	Zadeva C-164/14 P: Pritožba, ki so jo Pesqueras Riveirenses, S.L in drugi vložili 4. aprila 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 7. februarja 2014 v zadevi T-180/13, Pesqueras Riveirenses in drugi proti Svetu	21

Splošno sodišče

2014/C 159/29	Zadeva T-319/11: Sodba Splošnega sodišča z dne 8. aprila 2014 – ABN Amro Group proti Komisiji (Državne pomoči — Finančni sektor — Pomoč za odpravljanje resne motnje v gospodarstvu države članice — Člen 107(3)(b) PDEU — Odločba o združljivosti pomoči z notranjim trgov — Pogoji za odobritev pomoči — Prepoved prevzemov — Skladnost s sporočili Komisije glede pomoči v finančnem sektorju v okviru finančne krize — Sorazmernost — Enako obravnavanje — Načelo dobrega upravljanja — Obveznost obrazložitve — Lastninska pravica)	22
2014/C 159/30	Zadeva T-356/12: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. aprila 2014 – Debonair Trading Internacional proti UUNT – Ibercosmetica (SÔ:UNIC) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti SÔ:UNIC — Prejšnje skupnostne in nacionalne besedne znamke SO...?, SO...? ONE, SO...? CHIC in neregistrirane besedne znamke — Relativni razlogi za zavrnitev — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Verjetnost zmede — Družina znamk — Člen 8(4) Uredbe št. 207/2009 — Pravilo 15(2) (b)(iii) Uredbe (ES) št. 2868/95 — Dopustnost ugovora)	22
2014/C 159/31	Zadeva T-568/12: Sodba Splošnega sodišča z dne 4. aprila 2014 – Golam proti UUNT – Derby Cycle Werke (FOCUS extreme) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti FOCUS extreme — Prejšnja nacionalna besedna znamka FOCUS — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen (8) (1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	23
2014/C 159/32	Zadeva T-11/07 RENV: Sklep Splošnega sodišča z dne 21. marca 2014 – Frucona Košice proti Komisiji (Državne pomoči — Alkoholne in žgane pijače — Odpis davčnega dolga v okviru prisilne poravnave — Odločba, s katero je pomoč razglašena za nezdružljivo s skupnim trgov in s katero je naloženo njeno vračilo — Izguba pravnega interesa — Sklep o razveljavitvi in nadomestitvi izpodbijane odločbe — Ustavitev postopka)	24
2014/C 159/33	Zadeva T-603/11: Sklep Splošnega sodišča z dne 27. marca 2014 – Ecologistas en Acción proti Komisiji (Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti v zvezi z izvedbo industrijskega projekta v na območju, zaščitenem na podlagi Direktive 92/43/EGS — Dokument, ki izvira iz države članice — Očitno nasprotovanje države članice — Zavrnitev dostopa — Izjema v zvezi z varstvom cilja ukrepov nadzora, preiskave in revizije — Izjema v zvezi z varstvom sodnih postopkov — Okoljske informacije — Uredba (ES) št. 1367/2006 — Tožba, ki je očitno brez pravne podlage)	24
2014/C 159/34	Zadeva T-192/12: Sklep Splošnega sodišča z dne 12. marca 2014 – PAN Europe proti Komisiji (Ničnostna tožba — Okolje — Izvedbena uredba (EU) št. 1143/2011 o odobritvi aktivne snovi prokloraz — Zahteva za notranjo revizijo — Zavrnitev — Pogoji, ki jih mora izpolniti organizacija, da lahko vloži zahtevo za notranjo revizijo — Tožba, ki je delno očitno nedopustna in delno očitno brez pravne podlage)	25
2014/C 159/35	Zadeva T-43/13: Sklep Splošnega sodišča z dne 20. marca 2014 – Donnici proti Parlamentu (Odškodninska tožba — Člani Evropskega parlamenta — Preverjanje veljavnosti mandатов poslancev — Sklep Parlamenta o razglasitvi mandata evropskega poslanca za neveljavnega — Razglasitev ničnosti sklepa Parlamenta s sodbo Sodišča — Tožba, ki je delno očitno nedopustna in delno očitno brez pravne podlage)	26
2014/C 159/36	Zadeva T-57/13: Sklep Splošnega sodišča z dne 19. marca 2014 – Club Hotel Loutraki in drugi proti Komisiji (Ničnostna tožba — Državne pomoči — Uporaba video igralnih aparatov — Podelitev izključne licence s strani Helenske republike — Sklep o ugotovitvi neobstoja državne pomoči — Dopis, naslovljen na pritožnike — Akt, zoper katerega ni pravnega sredstva — Nedopustnost)	26
2014/C 159/37	Zadeva T-321/13: Sklep Splošnega sodišča z dne 26. marca 2014 – Adorisio in drugi proti Komisiji (Ničnostna tožba — Državne pomoči — Pomoči, dodeljene bankam med krizo — Rekapitalizacija SNS Reaal in SNS Bank — Sklep o ugotovitvi združljivosti pomoči s skupnim trgov — Razlastitev imetnikov prednih obveznosti — Neobstoj pravnega interesa — Neobstoj procesnega upravičenja — Očitna nedopustnost)	27
2014/C 159/38	Zadeva T-129/14 P: Pritožba, ki so jo 21. februarja 2014 vložili Carlos Andres in 150 drugih pritožnikov zoper sodbo, ki jo je 11. decembra 2013 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-15/10, Andres in drugi proti ECB	27

2014/C 159/39	Zadeva T-131/14 P: Pritožba, ki jo je 20. februarja 2014 vložila Catherine Teughels zoper sodbo, ki jo je 11. decembra 2013 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-117/11, Teughels proti Komisiji	29
2014/C 159/40	Zadeva T-138/14: Tožba, vložena 27. februarja 2014 – Chart proti EEAS	30
2014/C 159/41	Zadeva T-149/14: Tožba, vložena 5. marca 2014 – Anastasiou proti Komisiji in ECB	31
2014/C 159/42	Zadeva T-150/14: Tožba, vložena 5. marca 2014 – Pavlides proti Komisiji in ECB	31
2014/C 159/43	Zadeva T-151/14: Tožba, vložena 5. marca 2014 – Vassiliou proti Komisiji in ECB	32
2014/C 159/44	Zadeva T-152/14: Tožba, vložena 5. marca 2014 – Medilab proti Komisiji in ECB	32
2014/C 159/45	Zadeva T-157/14: Tožba, vložena 28. februarja 2014 – JingAo Solar in drugi proti Svetu	33
2014/C 159/46	Zadeva T-158/14: Tožba, vložena 28. februarja 2014 – JingAo Solar in drugi proti Svetu	34
2014/C 159/47	Zadeva T-182/14: Tožba, vložena 19. marca 2014 – Marzocchi Pompe/UUNT – Settima Flow Mechanisms (ELIKA)	34
2014/C 159/48	Zadeva T-198/14: Tožba, vložena 24. marca 2014 – 100% Capri Italia/UUNT – Cantoni ITC (100% Capri)	35
2014/C 159/49	Zadeva T-199/14: Tožba, vložena 28. marca 2014 – Vanbreda Risk & Benefits proti Komisiji	36
2014/C 159/50	Zadeva T-161/11: Sklep Splošnega sodišča z dne 24. marca 2014 – High Tech proti UUNT – Vitra Collections (oblika stola)	37

Sodišče za uslužbence Evropske unije

2014/C 159/51	Zadeva F-81/12: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 10. aprila 2014 – Nieminen proti Svetu (Javni uslužbenci — Napredovanje — Napredovalno obdobje 2010 — Napredovalno obdobje 2011 — Odločba, da tožeča stranka ne napreduje — Obveznost obrazložitve — Primerjalna ocena uspešnosti — Upravni uslužbenci, ki imajo jezikovne naloge, in upravni uslužbenci, ki imajo naloge, ki niso jezikovne — Časovno stalna uspešnost)	38
2014/C 159/52	Zadeva F-16/13: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 10. aprila 2014 – Camacho-Fernandes proti Komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Socialna varnost — Člen 73 Kadrovskih predpisov — Poklicna bolezen — Izpostavitev azbestu in drugim snovem — Zdravniška komisija — Zavrnitev priznanja poklicnega izvora bolezni, za katero je uradnik umrl — Zakonitost mnenja zdravniške komisije — Načelo kolegialnosti — Mandat — Obrazložitev — Načelo enakega obravnavanja)	38
2014/C 159/53	Zadeva F-59/13: Sodba Sodišča za uslužbence (tretji senat) z dne 9. aprila 2014 – Rouffaud proti ESZD (Javni uslužbenci — Pogodbeni uslužbenec za pomožne naloge — Sprememba pogodbe — Predhodni postopek — Pravila o skladnosti — Sprememba vsebine zahtevka)	39
2014/C 159/54	Zadeva F-87/13: Sklep Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 9. aprila 2014 – Colart in drugi proti Parlamentu (Javni uslužbenci — Zastopanje osebja — Okvirni sporazum med Parlamentom in sindikalnimi ali poklicnimi organizacijami institucije — Izvršilni odbor sindikata — Spor znotraj sindikata glede legitimnosti in identitete oseb, ki sestavljajo izvršilni odbor — Pravica dostopa do elektronske pošte, ki je na voljo sindikatu institucije — Zavrnitev institucije, da ponovno podeli pravice in/ali prekliče vse pravice dostopa do elektronske pošte — Procesno upravičenje — Očitna nedopustnost)	39

2014/C 159/55	Zadeva F-118/07: Sklep Sodišča za uslužbence z dne 10. aprila 2014 – Strack proti Komisiji	40
2014/C 159/56	Zadeva F-61/09: Sklep Sodišča za uslužbence z dne 10. aprila 2014 – Strack proti Komisiji	40

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2014/C 159/01)***Zadnja objava**

UL C 151, 19.5.2014

Prejšnje objave

UL C 142, 12.5.2014

UL C 135, 5.5.2014

UL C 129, 28.4.2014

UL C 112, 14.4.2014

UL C 102, 7.4.2014

UL C 93, 29.3.2014

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu/sl/index.htm>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 1. aprila 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Združeno kraljestvo) – Felixstowe Dock and Railway Company Ltd in drugi proti The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Zadeva C-80/12) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Svoboda ustanavljanja — Davek od dohodkov pravnih oseb — Davčna olajšava — Skupine družb in konzorcijev — Nacionalna zakonodaja, ki dovoljuje prenos izgub med družbo v lasti konzorcija, in družbo, ki je del skupine, ki sta povezani prek „vezne družbe“, ki je hkrati članica skupine družb in konzorcija — Pogoj sedeža „vezne družbe“ — Diskriminacija glede na kraj sedeža družbe — Krovna matična družba skupine, rezidentka tretje države in lastnica družb, ki želijo med seboj zamenjati izgube prek družb s sedežem v tretjih državah)

(2014/C 159/02)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Felixstowe Dock and Railway Company Ltd, Savers Health and Beauty Ltd, Walton Container Terminal Ltd, WPCS (UK) Finance Ltd, AS Watson card Services (UK) Ltd, Hutchison Whampoa (Europe) Ltd, Kruidvat UK Ltd, Superdrug Stores plc

Tožena stranka: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Razlaga členov 49 PDEU in 54 PDEU – Svoboda ustanavljanja – Davčna zakonodaja – Davek od dohodkov pravnih oseb – Davčna olajšava – Nacionalna zakonodaja, ki dovoljuje prenos izgub družbe s sedežem v Združenem kraljestvu, ki je v lasti konzorcija, na družbo s sedežem v isti državi, ki je članica skupine družb družb, če sta ti družbi med seboj povezani prek vezne družbe, ki je hkrati članica skupine družb in konzorcija – Vezna družba, ki mora imeti sedež v Združenem kraljestvu oziroma mora opravljati poslovno dejavnost v Združenem kraljestvu prek stalne poslovne enote

Izrek

Člena 49 PDEU in 54 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta predpisom države članice, na podlagi katerih ima družba rezidentka, ki je članica skupine družb, možnost prenosa izgub, ki jih je utrpela druga družba članica konzorcija, če je „vezna družba“, ki je članica tako te skupine družb kot tudi tega konzorcija, prav tako rezidentka te države članice, in to ne glede na sedež družb, ki imajo same ali prek vmesne družbe kapital vezne družbe in drugih družb, ki so utrpeli izgube, medtem ko izključujejo tako možnost v primeru, v katerem ima vezna družba sedež v drugi državi članici.

⁽¹⁾ UL C 184, 23.6.2012.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. aprila 2014 – Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski, ING Groep NV, Nederlandsche Bank NV

(Zadeva C-224/12 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Finančni sektor — Resna motnja v gospodarstvu države članice — Državna pomoč bančni skupini — Oblika — Kapitalski vložek v okviru načrta prestrukturiranja — Odločba — Združljivost pomoči s skupnim trgom — Pogoji — Sprememba pogojev poplačila pomoči — Merilo zasebnega vlagatelja)

(2014/C 159/03)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: L. Flynn, S. Noë in H. van Vliet, agenti)

Druge stranke v postopku: Kraljevina Nizozemska (zastopniki: M. de Ree, C. Wissels in J. Langer, agenti, skupaj s P. Glazenerjem, odvetnikom), ING Groep NV (zastopniki: O. W. Brouwer in J. Blockx, odvetnika, ter M. O'Regan, solicitor), De Nederlandsche Bank NV (zastopniki: S. Verschuur, H. Gornall in M. Petite, odvetniki)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 2. marca 2012 – Sodba v zadevi Nizozemska in ING Groep proti Komisiji (združeni zadevi T-29/10 in T-33/10), s katero je Splošno sodišče ugodilo predlogu za delno razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 18. novembra 2009 o državni pomoči C 10/09 (prej N 138/09), ki jo je Nizozemska dodelila za rezervno kreditno linijo za nelikvidna sredstva in za načrt prestrukturiranja družbe ING (UL 2010, L 274, str. 139).

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.
3. De Nederlandsche Bank NV nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 258, 25.8.2012.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. aprila 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Cascina Tre Pini s.s. proti Ministero dell' Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lombardia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consorzio Parco Lombardo della Valle del Ticino, Comune di Somma Lombardo

(Zadeva C-301/12) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Okolje — Ohranjanje naravnih habitatov ter prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst — Direktiva 92/43/EGS — Območja, pomembna za Skupnost — Revizija statusa takega območja ob pojavu onesnaženja ali poslabšanja stanja okolja — Nacionalna zakonodaja, ki ne določa možnosti za zadevne osebe, da zahtevajo tako revizijo — Priznavanje diskrecijske pravice pristojnim nacionalnim organom za začetek postopka za revizijo navedenega statusa po uradni dolžnosti)

(2014/C 159/04)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Cascina Tre Pini s.s.

Tožene stranke: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lombardia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consorzio Parco Lombardo della Valle del Ticino, Comune di Somma Lombardo

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Consiglio di Stato – Razlaga členov 9 in 10 Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102) – Območja, pomembna za Skupnost (OPS) – Revizija OPS ob pojavu onesnaževanja ali poslabšanja okolja – Nacionalna zakonodaja, ki ne določa možnosti za zadevne osebe, da zahtevajo tako revizijo – Priznavanje diskrecijske pravice pristojnim organom glede začetka postopka za revizijo OPS po uradni dolžnosti – Neobstoj rednih pregledov za revizijo OPS – Neobstoj obveznosti obveščanja zadevnih oseb o takem postopku

Izrek

1. Člene 4(1), 9 in 11 Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst, kakor je bila spremenjena z Aktom o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah pogodb, na katerih temelji Evropska unija je treba razlagati tako, da so pristojni organi držav članic Evropski komisiji dolžni predlagati ukinitvev območja, uvrščenega na seznam območij, pomembnih za Skupnost, če so ti organi prejeli zahtevo lastnika zemljišča, vključenega v to območje, ki se sklicuje na poslabšanje stanja okolja na takem območju, pod pogojem da ta zahteva temelji na okoliščini, da kljub spoštovanju določb člena 6, od (2) do (4), te direktive, kakor je bila spremenjena, navedeno območje dokončno ne more več prispevati k ohranjanju naravnih habitatov ter prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst ali k uvedbi omrežja Natura 2000.
2. Člene 4(1), 9 in 11 Direktive Sveta 92/43/EGS, kakor je bila spremenjena z Aktom o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah pogodb, na katerih temelji Evropska unija je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi, na podlagi katere je pristojnost za predlaganje prilagoditve seznama območij, pomembnih za Skupnost, dana le teritorialnim skupnostim, ne pa, vsaj podredno v primeru neukrepanja teh skupnosti, tudi državi, če je s to dodelitvijo pristojnosti zagotovljena pravilna uporaba določb navedene direktive.

⁽¹⁾ UL C 258, 25.8.2012.

**Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 3. aprila 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Bundesgerichtshof – Nemčija) – Hi Hotel HCF SARL proti Uweju Spoeringu**

(Zadeva C-387/12) ⁽¹⁾

**(Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Mednarodna pristojnost
v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti — Dejanje, ki je bilo storjeno v državi članici in pomeni udeležbo
pri deliktu, storjenem v drugi državi članici — Določitev kraja, kjer je prišlo do škodnega dogodka)**

(2014/C 159/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hi Hotel HCF SARL

Tožena stranka: Uwe Spoering

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bundesgerichtshof – Razlaga člena 5, točka 3, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42) – Mednarodna pristojnost v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti – Dejanje, ki je bilo storjeno v prvi državi članici in pomeni udeležbo pri deliktu, storjenem v drugi državi članici – Določitev kraja, kjer je prišlo do škodnega dogodka

Izrek

Člen 5, točka 3, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da ta določba v primeru več domnevnih povzročiteljev zatrjevanih kršitev materialnih avtorskih pravic, varovanih v državi članici sodišča, ki odloča o zadevi, ne omogoča, da se na podlagi dogodka, ki je vzrok za škodo, določi pristojnost sodišča, na območju pristojnosti katerega domnevni povzročitelj, ki je tožen, ni deloval, omogoča pa, da se pristojnost tega sodišča določi na podlagi nastanka zatrjevanе škode, če obstaja nevarnost, da bo ta škoda nastala na območju pristojnosti sodišča, ki odloča o zadevi. V zadnjenavedenem primeru je to sodišče pristojno le za odločanje o škodi, ki je nastala na ozemlju njegove države članice.

⁽¹⁾ UL C 343, 10.11.2012.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 3. aprila 2014 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-428/12) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Člena 34 PDEU in 36 PDEU — Ukrepi z enakim učinkom kot količinske omejitve pri uvozu — Dodatni zasebni prevoz blaga — Prvo vozilo voznega parka podjetja — Pravila za pridobitev prevoznih dovoljenj za cestni prevoz — Varnost v cestnem prometu in varstvo okolja)

(2014/C 159/06)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: I. Galindo Martin in G. Wilms, agenta)

Tožena stranka: Kraljevina Španija (zastopnika: J. García-Valdecasas Dorrego in Centeno Huerta, agenta)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 34 PDEU in 36 PDEU – Izdaja dovoljenj za motorna vozila – Nacionalna zakonodaja, ki za pridobitev „dovoljenja za dodatni zasebni prevoz blaga“ zahteva, da od prve registracije prvega tovornega vozila voznega parka podjetja ni preteklo več kot pet mesecev

Izrek

1. Kraljevina Španija s tem, da je v odloku FOM/734/2007 z dne 20. marca 2007 o izvajanju zakona o urejanju kopenskega prevoza na področju prevoznih dovoljenj za cestne prevoze blaga za vozila, katerih največja dovoljena masa presega 3,5 tone, določila pogoj, da za pridobitev dovoljenja za dodatni zasebni prevoz blaga od prve registracije prvega vozila voznega parka podjetja ni preteklo več kot pet mesecev, ni izpolnila obveznosti iz členov 34 PDEU.

2. Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 379, 8.12.2012.

**Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 3. aprila 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Oberlandesgericht München – Nemčija) – Irmengard Weber proti Mechthilde Weber**

(Zadeva C-438/12) (¹)

(Sodna pristojnost v civilnih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Člen 22, točka 1 — Izključna pristojnost — Spori v zvezi s stvarnimi pravicami na nepremičninah — Narava predkupne pravice — Člen 27(1) — Litispendenca — Pojem postopkov med istima strankama in z istim zahtevkom — Razmerje med členoma 22, točka 1, in 27(1) — Člen 28(1) — Sorodne pravde — Merila za presojo o prekinitvi postopka)

(2014/C 159/07)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberlandesgericht München

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Irmengard Weber

Tožena stranka: Mechthilde Weber

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Oberlandesgericht München – Razlaga člena 22, točka 1, členov 27, 28 in 35(1) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42) – Litispendenca – Tožbi z istim tožbenim zahtevkom, vloženi med istima strankama pred sodišči različnih držav članic – Razlaga pojmov „isti zahtevki“ in „med istima strankama“ – Položaj, v katerem je bila prva tožba vložena s strani tretje osebe proti obema strankama, drugo tožbo pa je vložila ena od strank proti drugi stranki.

Izrek

1. Člen 22, točka 1, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da med postopke, „katerih predmet so stvarne pravice na nepremičninah“, na katere se ta določba nanaša, spada tožba, kot je ta, ki je bila v obravnavani zadevi vložena pri sodišču druge države članice, s katero se želi doseči ugotovitev, da predkupna pravica, s katero je ta nepremičnina obremenjena in ki učinkuje proti vsem, ni bila veljavno uveljavljena.
2. Člen 27(1) Uredbe št. 44/2001 je treba razlagati tako, da mora sodišče, ki je pozneje začelo postopek, preden na podlagi te določbe prekine postopek, preučiti, ali zaradi neupoštevanja izključne pristojnosti, določene s členom 22, točka 1, te uredbe, morebitna vsebinska odločba sodišča, ki je prvo začelo postopek, v skladu s členom 35(1) navedene uredbe ne bo priznana v drugih državah članicah.

(¹) UL C 379, 8.12.2012.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. aprila 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – „4finance“ UAB proti Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, Valstybinę mokesčių inspekciją prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Zadeva C-515/12) ⁽¹⁾

(Direktiva 2005/29/ES — Nepoštene poslovne prakse — Piramidni sistem pospeševanja prodaje — Upoštevnost morebitnega prispevka potrošnikov, ki se plača v zameno za nagrado — Razlaga pojma „prispevek“)

(2014/C 159/08)

Jezik postopka: litvanščina

Predložitevno sodišče

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: „4finance“ UAB

Toženi stranki: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, Valstybinę mokesčių inspekciją prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Razlaga točke 14 Priloge I k Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 149, str. 22) – Piramidni sistem pospeševanja prodaje, ki potrošniku omogoča, da potem, ko plača simbolični prispevek, prejme nagrado, ker je uvedel v sistem nove potrošnike, in ne toliko zaradi prodaje ali rabe izdelkov – Vpliv zneska prispevka na to, ali je sistem mogoče šteti za piramidni sistem pospeševanja prodaje – Pomen sorazmernosti financiranja nagrad s prispevki novih potrošnikov – Zahteva, da je ta nagrada v celoti ali v večjem delu financirana s prispevki novih članov

Izrek

Prilogo I, točka 14, k Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta („Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah“) je treba razlagati tako, da piramidni sistem pospeševanja prodaje pomeni poslovno prakso, ki je nepoštena v vseh okoliščinah, samo takrat, kadar se na podlagi tega sistema od potrošnika zahteva kakršen koli finančni prispevek v zameno za možnost, da bo prejel nagrado predvsem zato, ker je v sistem uvedel nove potrošnike, in ne toliko zaradi prodaje ali rabe izdelkov.

⁽¹⁾ UL C 26, 26.1.2013.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 3. aprila 2014 (predlogi za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – CTP – Compagnia Trasporti Pubblici SpA proti Regione Campania (od C-516 do C-518/12), Provincia di Napoli (C-516/12 in C-518/12)

(Združene zadeve od C-516/12 do C-518/12) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Uredba (ES) št. 1191/69 — Javne storitve potniškega prevoza — Člen 4 — Prošnja za prenehanje obveznosti javne službe — Člen 6 — Pravica do nadomestila stroškov, ki nastanejo zaradi obveznosti javne službe)

(2014/C 159/09)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: CTP – Compagnia Trasporti Pubblici SpA

Toženi stranki: Regione Campania (od C-516 do C-518/12), Provincia di Napoli (C-516/12 in C-518/12)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Consiglio di Stato – Razlaga člena 4 Uredbe Sveta (EGS) št. 1191/69 z dne 26. junija 1969 o ukrepanju držav članic glede obveznosti javne službe v železniškem in cestnem prometu ter prometu po celinskih plovnih poteh (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 1, str. 19) – Pravica zasebnih podjetij do nadomestila stroškov, ki izhajajo iz obveznosti službe – Prevozno podjetje, ki pri pristojnih organih ni vložilo prošnje za prenehanje obveznosti službe, ki zanj pomeni gospodarsko izgubo – Obveznost, ki ne spada med naloge javne službe, ki jo morajo države članice ukiniti

Izrek

Člena 4 in 6 Uredbe Sveta (EGS) št. 1191/69 z dne 26. junija 1969 o ukrepanju držav članic glede obveznosti javne službe v železniškem in cestnem prometu ter prometu po celinskih plovnih poteh, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EGS) št. 1893/91 z dne 20. junija 1991, je treba razlagati tako, da je za obveznosti javne službe, ki so nastale pred začetkom veljavnosti te uredbe, pridobitev pravice do nadomestila stroškov, ki izhajajo iz izvajanja takih obveznosti, odvisna od tega, ali zadevno podjetje vložilo prošnjo za prenehanje teh obveznosti, in od tega, ali pristojni organi sprejmejo odločitev o ohranitvi ali prenehanju navedenih obveznosti po določenem obdobju. Kar pa zadeva obveznosti javne službe, ki so nastale po tem datumu, pridobitev take pravice do nadomestila ni odvisna od teh pogojev.

⁽¹⁾ UL C 26, 26.1.2013.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 3. aprila 2014 – Francoska republika proti Evropski komisiji

(Zadeva C-559/12 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Državna pomoč — Pomoč v obliki neomejenega implicitnega poroštva za podjetje La Poste zaradi njegovega statusa osebe javnega prava — Obstoj poroštva — Prisotnost javnih sredstev — Prednost — Dokazno breme in dokazni standard)

(2014/C 159/10)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Francoska republika (zastopniki: G. de Bergues, D. Colas, J. Gstalter in J. Bousin, agenti)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: B. Stromsky in D. Grespan, agenta)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 20. septembra 2012 v zadevi Francija proti Komisiji (T 154/10), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo Francoske republike za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije z dne 26. januarja 2010 o državni pomoči C 56/07 (ex E 15/05) Francije za La Poste (2010/605/EU) (UL L 274, str. 1) – Pomoč, ki naj bi jo izvajala Francija v obliki neomejenega implicitnega poroštva za podjetje La Poste zaradi njegovega statusa osebe javnega prava industrijske in komercialne narave – Pravne osebe, za katere se ne uporablja obče pravo s področja sanacije in prisilne likvidacije podjetij v težavah – Obstoj prednosti – Obstoj prenosa državnih sredstev – Dokazno breme in dokazni standard – Obravnavanje pogojev za aktivacijo odgovornosti države kot mehanizem poroštva

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 32, 2.2.2013.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 3. aprila 2014 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof – Nemčija) – Hauptzollamt Köln proti Kronos Titan GmbH (C-43/13), in Hauptzollamt Krefeld proti Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (C-44/13)

(Združeni zadevi C-43/13 in C-44/13) (¹)

(„Direktiva 2003/96/ES — Obdavčitev energentov — Izdelki, ki niso navedeni v Direktivi 2003/96/ES — Pojem, enakovredno gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo“)

(2014/C 159/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Hauptzollamt Köln (C-43/13), Hauptzollamt Krefeld (C-44/13)

Toženi stranki: Kronos Titan GmbH (C-43/13), Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (C-44/13)

Predmet

Predloga za sprejetje predhodne odločbe – Bundesfinanzhof – Razlaga člena 2(3) Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. Oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 405) – Obdavčitev energentov po drugi stopnji, kot pa je zanje določena v direktivi – Pojma gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo – Možnost, da se za proizvod, ki se ga uporablja kot gorivo za ogrevanje, uporablja obdavčitev, določena za proizvod, ki mu je kemično najbolj podobna mešanica, če se zanj uporablja višja stopnja za obdavčitev, kot pa je določena za gorivo za ogrevanje, ker se ga lahko uporablja kot pogonsko gorivo

Izrek

Pogoj iz člena 2(3) Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije, v skladu s katerim se drugi energenti, katerih raven obdavčitve ni določena v tej direktivi, obdavčijo glede na svojo uporabo po stopnji, ki se uporablja za enakovredno gorivo za ogrevanje ali za pogonsko gorivo, je treba razlagati tako, da je treba najprej opredeliti, ali se zadevni izdelek uporablja kot pogonsko gorivo ali kot gorivo za ogrevanje, nato pa je treba določiti, s katerim pogonskim gorivom ali gorivom za ogrevanje iz upoštevne preglednice iz Priloge I k tej direktivi se ta izdelek dejansko nadomesti pri uporabi, oziroma če to ni mogoče, določiti izdelek, ki mu je glede na sestavo in namen uporabe najbolj podoben.

(¹) UL C 123, 27.4.2013.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 3. aprila 2014 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska

(Zadeva C-60/13) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Lastna sredstva Unije — Sklep 2000/597/ES, Euratom — Člen 8 — Uredba (ES, Euratom) št. 1150/2000 — Členi 2, 6 in od 9 do 11 — Zavrnitev dati Evropski uniji na voljo lastna sredstva — Napačne zavezujoče tarifne informacije — Uvoz svežega česna kot zamrznjenega česna — Naložitev odgovornosti za napako nacionalnim carinskim organom — Finančna odgovornost držav članic)

(2014/C 159/12)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Caeiros in L. Flynn, agenta)

Tožena stranka: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: S. Brighthouse in J. Beeko, agenta, skupaj s K. Beal, QC)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 4(3) PEU, člena 8 Sklepa Sveta z dne 29. septembra 2000 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti (2000/597/ES, Euratom) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 200) in členov 2, 6, 9, 10 in 11 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000 o izvajanju Sklepa 2000/597, kakor je bil spremenjen z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 2028/2004 z dne 16. novembra 2004

Izrek

1. Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska s tem, da je zavrnilo dati na voljo znesek 20 061 462,11 britanskih funtov (GBP), ki ustreza dajatvami na uvoz svežega česna, na katere se nanaša napačna zavezujoča tarifna informacija, ni izpolnilo obveznosti iz člena 8 Sklepa Sveta 2000/597/ES, Euratom z dne 29. septembra 2000 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti in členov 2, 6, 9, 10 in 11 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000 o izvajanju Sklepa št. 2000/597, kakor je bil spremenjen z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 2028/2004 z dne 16. novembra 2004.
2. Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 141, 18.5.2013.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. aprila 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Thüringer Oberlandesgericht – Nemčija) – Udo Rätzke proti S+K Handels GmbH

(Zadeva C-319/13) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Energija — Navajanje porabe energije televizijskih sprejemnikov s pomočjo nalepk — Delegirana uredba (EU) št. 1062/2010 — Odgovornosti trgovcev — Televizijski sprejemnik, ki je trgovcu dobavljen brez te nalepke pred začetkom uporabe Uredbe — Obveznost trgovca, da po začetku uporabe Uredbe označi tak televizijski sprejemnik in si naknadno priskrbi nalepko)

(2014/C 159/13)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Thüringer Oberlandesgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Udo Rätzke

Tožena stranka: S+K Handels GmbH

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Thüringer Oberlandesgericht – Razlaga člena 4(a) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1062/2010 z dne 28. septembra 2010 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za energijsko označevanje televizijskih sprejemnikov (UL L 314, str. 64) – Časovno področje uporabe – Obveznost trgovcev, da zagotavljajo, da je na prodajni točki vsak televizor opremljen z nalepko z razredom energetske učinkovitosti, ki jo je priložil dobavitelj – Televizorji, dobavljeni trgovcu brez nalepke pred začetkom veljavnosti uredbe

Izrek

Člen 4(a) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1062/2010 z dne 28. septembra 2010 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za energijsko označevanje televizijskih sprejemnikov je treba razlagati tako, da se obveznost prodajalcev, da zagotavljajo, da je vsak televizor na prodajnem mestu opremljen z nalepko, ki jo v skladu s členom 3(1) navedene uredbe zagotovijo dobavitelji, uporablja le za televizorje, ki so bili dani na trg, kar pomeni, da jih je proizvajalec prvič dal v prodajno verigo, po 30. novembru 2011.

(¹) UL C 260, 7.9.2013.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo cour d'appel de Poitiers (Francija) 25. oktobra 2013 – kazenski postopek proti Jean-Paulu Grimalu

(Zadeva C-550/13)

(2014/C 159/14)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour d'appel de Poitiers

Stranka v postopku v glavni stvari

Jean-Paul Grimal

Sodišče (deseti senat) je s sklepom z dne 19. marca 2014 predlog za sprejetje predhodne odločbe razglasilo za očitno nedopusten.

Tožba, vložena 10. januarja 2014 – Evropska komisija proti Republiki Malti

(Zadeva C-12/14)

(2014/C 159/15)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: K. Mifsud-Bonnici, D. Martin, agenta)

Tožena stranka: Republika Malta

Predloga tožeče stranke

- Razglasi naj se, da Republika Malta s tem, da je od malteških starostnih pokojnin odbila znesek pokojnine javnega uslužbenca v Združenem kraljestvu na podlagi, glede na okoliščine primera, The Principal Civil Service Pension Scheme, The National Health Service Pension Scheme oziroma The Armed Forces Pension Scheme 1975, ki se nanašajo na Royal Air Force, ni izpolnila obveznosti iz člena 46b Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 ⁽¹⁾ z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, kakor je bila spremenjena in konsolidirana z Uredbo 118/97 z dne 2. decembra 1996 ⁽²⁾ in člena 54 Uredbe (ES) št. 883/2004 ⁽³⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti;
- Republikli Malti naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da Malta s tem, da je od malteške zakonske starostne pokojnine odbila pokojnino javnega uslužbenca, pridobljeno na podlagi zakonodaje druge države članice, ni izpolnila obveznosti iz uredb 1408/71 in 883/2004. Komisija meni, da sistemi pokojninskega zavarovanja za javne uslužbence v Združenem kraljestvu temeljijo na zakonodaji in tako spadajo na področje navedenih uredb. Ti prepovedujeta nižanje malteške starostne pokojnine za znesek pokojnine javnega uslužbenca v Združenem kraljestvu. Med Združenim kraljestvom in Malto ni bilo sklenjene nobene konvencije o socialni varnosti v zvezi s pokojninami javnih uslužbencev v Združenem kraljestvu ter nobene Priloge k uredbama 1408/71 in 883/2004, ki bi vsebovala postavko glede Malte, tako da pogoji, ki jih določata ti uredbi za zagotovitev nadaljnje uporabe konvencij o socialni varnosti, niso izpolnjeni.

Ker sistemi pokojninskega zavarovanja za javne uslužbence v Združenem kraljestvu spadajo na področje teh uredb, člena 46b (1) Uredbe 1408/71 in 54 (1) Uredbe 883/2004 prepovedujeta uporabo pravila nacionalnega prava o preprečevanju prekrivanja dajatev, kot je člen 56 Maltese Social Security Act (malteški zakon o socialni varnosti).

⁽¹⁾ UL L 149, str. 2.

⁽²⁾ UL L 28, str. 1

⁽³⁾ UL L 166, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 6. marca 2014 – holdinška družba Larentia + Minerva mbH & Co. KG proti Finanzamt Nordenham

(Zadeva C-108/14)

(2014/C 159/16)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in revizorka: holdinška družba Larentia + Minerva mbH & Co. KG gegen Finanzamt Nordenham

Tožena stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku: Finanzamt Nordenham

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Po kateri metodi izračunavanja se izračuna (sorazmerni) odbitek vstopnega davka holdinga od vstopnih storitev v zvezi z zbiranjem kapitala za pridobitev deležev v hčerinskih družbah, če holding pozneje (kakor je bilo predvideno že od začetka) za te družbe opravi različne obdavčljive storitve?

2. Ali določba o združitvi več oseb v enega davčnega zavezanca v členu 4(4), drugi pododstavek, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih ⁽¹⁾ nasprotuje nacionalnim predpisom, na podlagi katerih se lahko (prvič) v podjetje drugega davčnega zavezanca (tako imenovane nosilke integrirane skupine) vključi samo pravna oseba – ne pa osebna družba – in ki (drugič) predpostavlja, da je ta pravna oseba finančno, gospodarsko in organizacijsko (v smislu podrejenosti in nadrejenosti) „vključena v podjetje nosilke integrirane skupine“?
3. Če je odgovor na zgoraj navedeno vprašanje pritrdilen: ali se lahko davčni zavezanec sklicuje neposredno na člen 4(4), drugi pododstavek, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaj držav članic o prometnih davkih?

⁽¹⁾ UL L 145, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 6. marca 2014 –
Finanzamt Hamburg-Mitte proti Marenave Schiffahrts AG**

(Zadeva C-109/14)

(2014/C 159/17)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožena stranka in revidentka: Finanzamt Hamburg-Mitte

Tožeča stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku: Marenave Schiffahrts AG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Po kateri metodi izračunavanja se izračuna (sorazmerni) odbitek vstopnega davka holdinga iz vstopnih storitev v povezavi z zbiranjem kapitala za pridobitev deležev v hčerinskih družbah, če holding pozneje (kakor je bilo predvideno že od začetka) za te družbe opravi različne obdavčljive storitve?
2. Ali določba o združitvi več oseb v enega davčnega zavezanca v členu 4(4), drugi pododstavek, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih ⁽¹⁾ nasprotuje nacionalnim predpisom, na podlagi katerih se lahko (prvič) v podjetje drugega davčnega zavezanca (tako imenovane nosilke integrirane skupine) vključi samo pravna oseba – ne pa osebna družba – in ki (drugič) predpostavlja, da je ta pravna oseba finančno, gospodarsko in organizacijsko (v smislu podrejenosti in nadrejenosti) „vključena v podjetje nosilke integrirane skupine“?
3. Če je odgovor na zgoraj navedeno vprašanje pritrdilen: ali se lahko davčni zavezanec sklicuje neposredno na člen 4(4), drugi pododstavek, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaj držav članic o prometnih davkih?

⁽¹⁾ UL L 145, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Rüsselsheim (Nemčija)
12. marca 2014 – Henricus Cornelis Maria Niessen in drugi proti Condor Flugdienst GmbH**

(Zadeva C-119/14)

(2014/C 159/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Rüsselsheim

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Henricus Cornelis Maria Niessen, Angélique Francisca Niessen Steeghs, Melissa Alexandra Johanna Niessen, Kenneth Gerardus Henricus Niessen

Tožena stranka: Condor Flugdienst GmbH

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba posege tretjih oseb, ki ravnajo na lastno odgovornost in na katere so bile prenesene naloge, ki spadajo pod dejavnost letalskega prevoznika, šteti za izredne razmere v smislu člena 5(3) Uredbe ⁽¹⁾?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je pri presoji pomembno, kdo (letalska družba, upravljavec letališča itd.) je pooblastil tretjo osebo?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91Besedilo velja za EGP; UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena (Španija) 14. marca 2014 – Aktiv Kapital Portfolio Investment proti Ángelu Luisu Egei Torregrosi

(Zadeva C-122/14)

(2014/C 159/19)

Jezik postopka: španščina

Predložitev sodišče

Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Aktiv Kapital Portfolio Investment

Tožena stranka: Ángel Luis Egea Torregrosa

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba Direktivo 93/13 ⁽¹⁾ razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je španska ureditev, ki ne omogoča, da bi se *[in] limine litis* v poznejšem postopku izvršbe po uradni dolžnosti preveril sodni izvršilni naslov – sklep, ki ga je izdal sodnik in s katerim se je končal postopek izdaje plačilnega naloga, ker ni bil vloženi ugovor – in obstoj nepoštenih pogojev v pogodbi, ki je bila podlaga za izdajo navedenega sklepa, katerega izvršba se predlaga, saj gre v skladu z nacionalnim pravom za *res iudicata* (člena 551 in 552 LEC v povezavi s členom 816(2) LEC)?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Augstākā tiesa (Latvija) 18. marca 2014 – Andrejs Surmačš proti Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Zadeva C-127/14)

(2014/C 159/20)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitev sodišče

Augstākā tiesa

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka na prvi stopnji: Andrejs Surmačš

Tožena stranka na prvi stopnji: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je točko 7 Priloge I k Direktivi 94/19/ES⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta o sistemih zajamčenih vlog treba razlagati tako, da je naštevanje – ki ga podaja glede oseb, ki jih je treba šteti za povezane z zadevno kreditno institucijo in ki jim je treba odreči pravico do zajamčene odškodnine – izčrpno?
2. Ali se lahko za člana vodstva kreditne institucije ali za katero od drugih oseb, navedenih v točki 7 Priloge I k Direktivi, šteje oseba, ki je v skladu z opisom svojega delovnega mesta pooblaščen za načrtovanje, usklajevanje in nadziranje veje dejavnosti kreditne institucije ali izvajanje funkcije, ne pa dejavnosti kreditne institucije v celoti in ki ni pooblaščen za dajanje ukazov ali sprejemanje odločitev, ki zadevajo druge osebe? Ali je treba upoštevati vsebino navedene veje dejavnosti kreditne institucije oziroma navedene funkcije?
3. Ali je točko 7 Priloge I k Direktivi treba razlagati tako, da država članica lahko plačilo zajamčene vloge odreče osebi, ki je v skladu s pravicami in obveznostmi iz delovnega mesta, ki jih določa opis tega delovnega mesta, sicer ni mogoče šteti za člana vodstva, ima pa dejansko velik vpliv na odločitve članov vodstva navedene institucije ali na osebe, ki so za to institucijo osebno odgovorne? Ali je v tem okviru upošteven vpliv, ki je zgolj neuraden in ki izhaja iz avtoritete, sposobnosti ali znanja osebe v zvezi z dejavnostjo kreditne institucije?

⁽¹⁾ UL L 135, str. 5.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska)
18. marca 2014 – Staatssecretaris van Financiën proti Het Oudeland Beheer BV**

(Zadeva C-128/14)

(2014/C 159/21)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Vložnik kasacijske pritožbe: Staatssecretaris van Financiën

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Het Oudeland Beheer BV

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 11(A)(1)(b) Šeste direktive⁽¹⁾ razlagati tako, da pri dobavi v smislu člena 5(7)(a) Šeste direktive lastna cena zemljišč ali drugih snovi in materialov, za katere je davčni zavezanec pri pridobitvi plačal davek na dodano vrednost – v obravnavanem primeru z ustanovitvijo stvarne pravice do uporabe nepremičnine – ne spada v davčno osnovo? Ali je to drugače, če je davčni zavezanec pri pridobitvi ta davek na dodano vrednost odbil na podlagi nacionalnih predpisov, ne glede na to, ali so ti glede tega skladni s Šesto direktivo?
2. Ali je treba v primeru, kakršen je ta v obravnavani zadevi, v katerem je bilo zemljišče s stavbo, ki je bila v gradnji, pridobljeno z ustanovitvijo stvarne pravice v smislu člena 5(3)(b) Šeste direktive, člen 11(A)(1)(b) te direktive razlagati tako, da vrednost zakupnine, torej vrednost zneskov, ki jih je treba plačati vsako leto v času trajanja stvarne pravice ali pa za preostalo obdobje njenega trajanja, spada v osnovo za odmero davka na dobavo v smislu člena 5(7)(a) Šeste direktive?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23).

Tožba, vložena 20. marca 2014 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji**(Zadeva C-130/14)**

(2014/C 159/22)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: W. Mölls, J.-F. Brakeland, agenta)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predloga tožeče stranke

- ugotovi, da Kraljevina Belgija s tem, da je ohranila predpise, ki davčnim zavezancem nerezidentem, ki prejemke izključno ali skoraj izključno pridobivajo v Belgiji (Valonska regija), ne priznavajo znižanja dohodnine, ki je priznana davčnim zavezancem, ki stalno prebivajo v Valonski regiji, v skladu z dekretom z dne 3. aprila 2009 o vzpostavitvi Investicijskega fonda Valonije in o uvedbi znižanja dohodnine v primeru vpisa delnic ali obveznic Fonda, ni izpolnila obveznosti iz člena 45 Pogodbe o delovanju Evropske unije in člena 28 Sporazuma o Ekonomskem gospodarskem prostoru,
- Kraljevini Belgiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Dekret Valonske regije z dne 3. aprila 2009 znižanje dohodnine za vpis delnic ali obveznic, ki jih izda Investicijski fond Valonije, priznava le rezidentom Valonske regije. Komisija meni, da je tak ukrep diskriminatoren do davčnih zavezancev nerezidentov, ki prejemke izključno ali skoraj izključno pridobivajo v Belgiji. Zato ukrep ni združljiv s členom 45 PDEU in členom 28 Sporazuma o Ekonomskem gospodarskem prostoru, kakor ju je Sodišče razložilo v zadevah Schumacker ⁽¹⁾ in Wielockx ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Sodba Schumacker, C-279/93, EU:C:1995:31.

⁽²⁾ Sodba Wielockx, C-80/94, EU:C:1995:271.

Tožba, vložena 21. marca 2014 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji**(Zadeva C-137/14)**

(2014/C 159/23)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: C. Hermes in G. Wilms, agenta)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga Sodišču, naj ugotovi, da Zvezna republika Nemčija ni izpolnila obveznosti iz člena 11 Direktive 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: Direktiva PVP) in člena 25 Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) ⁽²⁾ (v nadaljevanju: Direktiva IE) s tem, da

- načeloma šteje, da določbe Direktive PVP ne dajejo subjektivnih pravic in je s tem v veliki meri izključena pravica posameznika, da jih sodno uveljavlja (člen 113(1) zakona o upravnem sporu);
- odpravo odločb zaradi postopkovnih napak omejuje na primere popolnega neobstoja zahtevane presoje vplivov na okolje (člen 4(1) zakona o pravnih sredstvih na področju okolja – v nadaljevanju UmwRG) in na primere, v katerih tožeča stranka dokaže, da je sprejeta odločba temeljila na postopkovni napaki (člen 46 zakona o upravnem postopku – v nadaljevanju: VwVfG) in je bilo poseženo v pravni položaj tožeče stranke;
- procesno upravičenje in obseg sodnega preizkusa omejuje na ugovore, ki so bili že vloženi v roku za ugovor v upravnem postopku, ki je pripeljal do sprejetja odločbe (člen 2(3) UmwRG in člen 73(6) VwVfG), in
- v postopkih, ki so bili uvedeni po 25. juniju 2005 in končani pred 12. majem 2011, procesno upravičenje okoljskih združenj omejuje na predpise, ki podeljujejo pravice posameznikom (člen 2(1) v povezavi s členom 5(1) UmwRG);
- v postopkih, ki so bili uvedeni po 25. juniju 2005 in končani pred 12. majem 2011, obseg sodnega preizkusa pravnih sredstev okoljskih združenj omejuje na predpise, ki podeljujejo pravice posameznikom (člen 2(1) UmwRG) prejšnje različice v povezavi s členom 5(1) UmwRG);
- upravne postopke, ki so se začeli pred 25. junijem 2005, na splošno izključuje s področja veljavnosti UmwRG (člen 5(1) UmwRG).

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V glavnem se navajajo ti tožbeni razlogi:

Tožena stranka je v časovnem in v vsebinskem oziru kršila obveznost lojalnega sodelovanja. Tako je potrebovala več kot 18 mesecev, da je skušala izpeljati posledice iz sodbe Sodišča z dne 12. maja 2011 v zadevi C-115/09 ⁽³⁾. Z vsebinskega vidika predpisi, ki jih je sprejela tožena stranka, ne zadostujejo in so tudi v nasprotju tako z zgoraj navedeno sodno prakso kot sodbo Sodišča v zadevi Altrip ⁽⁴⁾.

V zvezi s pravnim varstvom posameznikov Zvezna republika omejuje sodni preizkus tudi po ohranitvi predpisov, ki podeljujejo subjektivno pravico v smislu takoimenovane teorije varstvene določbe (Schutznormtheorie). Ohranja tudi dodatne omejitve sodnega varstva posameznikov in organizacij. UmwRG tako dopušča odpravo odločb o odobritvi le v primeru neobstoja presoje vpliva na okolje, ne pa v primeru, ko je bila ta presoja pomanjkljivo izvedena.

Poleg tega Nemčija predvideva v primeru izpodbijanj, ki jih predlagajo posamezniki, možnost odprave odločbe o presoji vplivov na okolje, ki vsebuje postopkovne napake, le, kadar tožeča stranka konkretno dokaže, da bi bila odločba brez postopkovnih napak drugačna in da postopkovna napaka posega v materialnopravni pravni položaj tožeče stranke.

Prav tako so ugovori združenj v sodnem postopku zastarali, če niso bili vloženi predhodno v upravnem postopku. Nazadnje, nova različica UmwRG in zadevna nemška sodna praksa v določenih točkah ne izpolnujeta zahtev iz Direktive PVP, ki jih je Sodišče podrobneje določilo v sodbah Trianel in Altrip.

Poleg tega UmwRG s svojega področja časovne uporabe izključuje postopke, ki so bili začeti pred začetkom veljavnosti Direktive.

Te občutne omejitve v celoti nasprotujejo cilju Direktive PVP, ki je zagotavljati široko pravno varstvo v skladu s členom 9(2) in (3) Aarhuške konvencije.

⁽¹⁾ UL L 26, str. 1.

⁽²⁾ UL L 334, str. 17.

⁽³⁾ Sodba BUND, C-115/09, EU:C:2011:289

⁽⁴⁾ Sodba Altrip, C-72/12, EU:C:2013:712

Tožba, vložena 24. marca 2014 – Evropska komisija proti Republiki Bolgariji**(Zadeva C-141/14)**

(2014/C 159/24)

Jezik postopka: bolgarščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: E. White, P. Mihajlova, C. Hermes)

Tožena stranka: Republika Bolgarija

Predlog

Komisija Sodišču predlaga, naj odloči:

- Republika Bolgarija s tem, da območja, ki so pomembna za varstvo ptic, ni v celoti vključila v posebno območje varstva „Kaliakra“, ni ozemelj, ki so glede na število in velikost najprimernejša za varstvo vrst iz Priloge I k Direktivi 2009/147/ES ⁽¹⁾ in varstvo redno pojavljajočih se selitvenih vrst ptic, ki niso navedene v Prilogi I, na geografskem območju morja in kopnega, kjer se uporablja Direktiva 2009/147/ES, razvrstila kot posebno območje varstva. Zato Republika Bolgarija ni izpolnila obveznosti iz člena 4(1) in (2) Direktive 2009/147/ES.
- Republika Bolgarija s tem, da je odobrila projekte „AES Geo Enerdži“ OOD, „Uindteh“ OOD, „Brestiom“ OOD, „Disib“ OOD, „Eko Enerdži“ OOD in „Longman Investmant“ OOD na območju, pomembnem za varstvo ptic, „Kaliakra“, ki ni bilo razvrščeno kot posebno območje varstva, čeprav bi to moralo biti, ni izpolnila obveznosti iz člena 4(4) Direktive 2009/147/ES, kot ga je razložilo Sodišče Evropske unije v zadevah C-96/98 in C-374/98.
- Republika Bolgarija s tem, da je odobrila projekte na posebnem območju varstva „Kaliakra“, na območju, pomembnem za Skupnost, „Kompleks Kaliakra“ in na posebnem območju varstva „Belite Skali“ („Kaliakra und pauar“ AD, „EVN Enertrag Kavarna“ OOD, „TSID – Atlas“ EOOD, „Vertikal – Petkov i s-ie“ OOD, igrišče za golf in toplice „Treyshan Klifs Golf end Spa Rezort“ OOD), ni izpolnila obveznosti iz člena 6(2) Direktive 92/43/EGS ⁽²⁾, kot ga je razložilo Sodišče Evropske unije v zadevah C-117/03 in C-244/05, ker ni storila vse potrebno, da prepreči slabšanje stanja naravnih habitatov in habitatov vrst ter vznemirjanje vrst, za katere so bila območja določena.
- Republika Bolgarija s tem, da ni opravila ustrezne presoje skupnih vplivov projektov, ki so bili odobreni na območju „Kaliakra“, ki je pomembno za varstvo ptic in ki ni bilo razvrščeno kot posebno območje varstva, („AES Geo Enerdži“ OOD, „Uindteh“ OOD, „Brestiom“ OOD, „Disib“ OOD, „Eko Enerdži“ OOD in „Longman Investmant“ OOD), ni izpolnila obveznosti iz člena 2(1) v povezavi s členom 4(2) in (3) in Prilogo III, točka 1(b), k Direktivi 2011/92/EU ⁽³⁾.
- Republiki Bolgariji se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Republika Bolgarija območja „Kaliakra“ ni razvrstila kot posebno območje varstva do meja območja „Kaliakra“, ki je pomembno za varstvo ptic, kar pomeni kršitev Direktive o pticah.

S tem, da je odobrila vrsto projektov za gospodarske dejavnosti na posebnem območju varstva „Kaliakra“, na posebnem območju varstva „Belite skali“ in na območju, pomembnem za Skupnost, „Kompleks Kaliakra“, je Republika Bolgarija kršila Direktivo o pticah, Direktivo o habitatih in Direktivo PVO, ker je dopustila uničenje ali občutno poslabšanje stanja prednostnih edinstvenih naravnih habitatov in habitatov vrst ter vznemirjanje vrst in ni upoštevala skupnih učinkov večjega števila projektov.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 20, str. 7).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102).

⁽³⁾ Direktiva 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 26, str. 1).

Tožba, vložena 27. marca 2014 – Evropska komisija proti Republiki Bolgariji**(Zadeva C-145/14)**

(2014/C 159/25)

*Jezik postopka: bolgarščina***Stranki***Tožeča stranka:* Evropska komisija (zastopnika: S. Petrova, E. Sanfrutos Cano)*Tožena stranka:* Republika Bolgarija**Predlogi tožeče stranke**

Evropska komisija Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Republika Bolgarija ni izpolnila obveznosti iz člena 14 Direktive Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih ⁽¹⁾, ker ni sprejela ukrepov, potrebnih za zagotovitev, da bi lahko po 16. juliju 2009 še naprej delovala zgolj tista odlagališča odpadkov v državi, ki izpolnjujejo zahteve iz Direktive;
- Republiki Bolgariji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V odgovorih na obrazloženo mnenje (zadnja odgovora sta z dne 16. julija 2013 in 10. februarja 2014) so bolgarski državni organi priznali, da je do takrat v Republiki Bolgariji delovalo več kot 100 odlagališč odpadkov, ki niso izpolnjevala zahtev iz člena 14 Direktive 1999/31/ES.

Zato Komisija meni, da je potrebno Sodišču Evropske unije predlagati, naj ugotovi, da je Republika Bolgarija kršila to določbo.

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 4, str. 228.

Tožba, vložena 31. marca 2014 – Evropska komisija proti Republiki Latviji**(Zadeva C-151/14)**

(2014/C 159/26)

*Jezik postopka: latvijščina***Stranki***Tožeča stranka:* Evropska komisija (zastopnika: I. Rubene in H. Stølbæk)*Tožena stranka:* Republika Latvija**Predlogi tožeče stranke**

- Ugotovi naj se, da ni mogoče šteti, da notarska služba, kakor je trenutno urejena v latvijskem pravnem redu, pomeni izvajanje javne oblasti v državi članici v smislu izjeme, navedene v členu 51, prvi odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije in naj se zato razglasi, da zakonodaja Republike Latvije, ker za imenovanje notarja postavlja pogoj državljanstva, vsebuje diskriminacijo na podlagi državljanstva, ki je prepovedana s členom 49 Pogodbe.
- Razglasi naj se, da Republika Latvija ni izpolnila obveznosti iz člena 49 Pogodbe, ker je kot pogoj za imenovanje notarja določila državljanstvo.
- Republiki Latviji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija trdi, da je pogoj državljanstva za opravljanje notarskega poklica diskriminatoren in pomeni nesorazmerno omejevanje svobode ustanavljanja. Zato naj Republika Latvija ne bi izpolnila obveznosti iz člena 49 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Komisija zatrjuje, da notarska služba v zakonodaji Republike Latvije po svoji naravi ni povezana z izvajanjem javne oblasti in zato pogoj državljanstva za dostop do notarskega poklica ne more biti upravičen z izjemo, določeno v členu 51 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

**Pritožba, ki sta jo SKW Stahl-Metallurgie Holding AG in SKW Stahl-Metallurgie GmbH vložili
2. aprila 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 23. januarja 2014 v zadevi T-384/09,
SKW Stahl-Metallurgie Holding AG, SKW Stahl-Metallurgie GmbH proti Evropski komisiji**

(Zadeva C-154/14 P)

(2014/C 159/27)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožniki: SKW Stahl-Metallurgie Holding AG, SKW Stahl-Metallurgie GmbH, (zastopnika: Dr. A. Birnstiel in Dr. S. Janka, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Gigaset AG, Evropska komisija

Predlog

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

1. izpodbijano sodbo v celoti razveljavi v delu, v katerem so bili predlogi pritožnic zavrjnjeni, in predlogom na prvi stopnji v celoti ugoti;
2. podredno, izpodbijano sodbo delno razveljavi;
3. še bolj podredno, globo, naloženo pritožnicam s členom 2(f) in (g) odločbe Evropske komisije o naložitvi glob z dne 22. julija 2009, *ex aequo et bono* zmanjša;
4. še bolj podredno, izpodbijano sodbo razveljavi in zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču;
5. vsekakor v zvezi s predlogi od 1 do 4 plačilo stroškov naloži nasprotni stranki v pritožbenem postopku.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnici uveljavljata v bistvu štiri pritožbene razloge:

1. V sodbi Splošnega sodišča naj bi bilo pravo napačno uporabljeno in to sodbo naj bi bilo treba razveljaviti, saj naj ne bi upoštevala, da so bile pritožnicama v postopku v zvezi z naložitvijo globe kršene bistvene procesne pravice, kot je pravica do izjave. S potrditvijo ocene nasprotne stranke v pritožbenem postopku naj bi tudi Splošno sodišče kršilo načelo sorazmernosti in prepoved vnaprejšnje presoje dokazov.
2. Poleg tega naj Splošno sodišče ne bi upoštevalo, da je nasprotna stranka v pritožbenem postopku s svojo odločbo in globami, naloženimi več skupinam solidarno odgovornih, člen 101 PDEU napačno uporabila in kršila obveznost obrazložitve po členu 296 PDEU, tako da je tudi Splošno sodišče sprejelo pravno napačno odločitev ob uporabi koncepta gospodarske enote in v zvezi z obsegom obveznosti obrazložitve.
3. Splošno sodišče naj bi s svojo sodbo kršilo tudi načeli jasnosti sankcij ter individualizacije kazni in sankcij, s tem da je odločbo nasprotne stranke v pritožbenem postopku ohranilo v veljavi.

4. Nazadnje pritožnici očitata, da je Splošno sodišče dopolnilno argumentacijo pritožnic v postopku pravno napačno štelo za novo in zato nedopustno, čeprav sta pritožnici ustrezne očitke navedli že v njuni tožbi.

Pritožba, ki so jo Pesquierias Riveirenses, S.L in drugi vložili 4. aprila 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 7. februarja 2014 v zadevi T-180/13, Pesquerías Riveirenses in drugi proti Svetu

(Zadeva C-164/14 P)

(2014/C 159/28)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnice: Pesquierias Riveirenses, S.L., Pesquera Campo de Marte, S.L., Pesquera Anpajo, S.L., Arrastreros del Barbanza, S.A., Martinez Pardavila e Hijos, S.L., Lijo Pesca, S.L., Frigoríficos Hermanos Vidal, S.A., Pesquera Boteira, S.L., Francisco Mariño Mos in drugi, C.B., Juan Antonio Pérez Vidal in Hermano, C.B., Marina Nalda, S.L., Portillo y Otros, S.L., Vidiña Pesca, S.L., Pesca Hermo, S.L., Pescados Oubiña Perez, S.L., Manuel Pena Graña, Campo Eder, S.L., Pesquera Laga, S.L., Pesquera Jalisco, S.L., Pesquera Jopitos, S.L., Pesca-Julimar, S.L. (zastopnik: J. Tojeiro Sierro, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Svet Evropske unije

Predlog

Sklep Splošnega sodišča, s katerim je razglašena nedopustnost ničnostne tožbe, ki so jo tožeče stranke vložile zoper Uredbo Sveta (EU) št. 40/2013 z dne 21. januarja 2013, ⁽¹⁾ naj se razveljavi in naj se sprejme nova odločba, s katero bo razglašena dopustnost navedene tožbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Obstoj neposrednega nanašanja – kršitev člena 263 PDEU

Člen 263, četrti odstavek, PDEU določa, da lahko „fizične ali pravne osebe [...] vložijo tožbe zoper [...] predpise, ki se nanje neposredno nanašajo, a ne potrebujejo izvedbenih ukrepov“. V ta namen sta neposredno nanašanje in neobstoj izvedbenih ukrepov dve različni zahtevi, vprašanje diskrecijske pravice države, ki je bistveno za ugotovitev neposrednega nanašanja izpodbijanega akta, pa je, nasprotno, neupoštevno pri ugotovitvi, ali gre pri nacionalnem aktu za „izvedbeni ukrep“ za namene člena 263, četrti odstavek, PDEU.

Tožeče stranke menijo, da se njimi – ribolovnimi plovili za lov na sinjega mola – in Uredbo, ki določa in omejuje ulov navedene vrste, obstaja jasno neposredno nanašanje. EU letno upravlja stalež sinjega mola preko TAC (celotni dovoljeni ulov) in po mnenju tožečih strank je določitev navedenih TAC nepravilna, saj ne upošteva najnovejših obstoječih znanstvenih priporočil, zaradi česar to, da se sinji mol upravlja kot en sam stalež in ne kot dva različna staleža, povzroči, da je celotni dovoljeni ulov manjši, kot pa bi tožečim strankam pripadal, če bi se stalež upravljal ločeno na severu in na jugu. Glede na navedeno določitev TAC države ne morejo posredovati pri naknadni dodelitvi ribolovnih možnosti in niti pri metodi upravljanja, ki se je uporabila za njihovo dodelitev, saj ta metoda vselej sloni na TAC, ki ga je EU prvotno določila, zato je edina možnost ali izbira, s katero lahko tožeče stranke izrazijo svoje nestrinjanje z navedenim TAC in načinom njegove določitve oziroma upravljanjem ribolova, sprožitev postopka pred sodišči Evropske unije.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 40/2013 z dne 21. januarja 2013 o določitvi ribolovnih možnosti, ki so na voljo v vodah EU in ki so plovilom EU na voljo v nekaterih vodah zunaj EU, za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, za katere veljajo mednarodna pogajanja ali sporazumi, za leto 2013 (UL L 23, str. 54).

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 8. aprila 2014 – ABN Amro Group proti Komisiji

(Zadeva T-319/11) ⁽¹⁾

(Državne pomoči — Finančni sektor — Pomoč za odpravljanje resne motnje v gospodarstvu države članice — Člen 107(3)(b) PDEU — Odločba o združljivosti pomoči z notranjim trgom — Pogoji za odobritev pomoči — Prepoved prevzemov — Skladnost s sporočili Komisije glede pomoči v finančnem sektorju v okviru finančne krize — Sorazmernost — Enako obravnavanje — Načelo dobrega upravljanja — Obveznost obrazložitve — Lastninska pravica)

(2014/C 159/29)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: ABN Amro Group NV (Amsterdam, Nizozemska) (zastopnika: W. Knibbeler in P. van den Berg, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Flynn in S. Noë, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev delne ničnosti Sklepa Komisije 2011/823/EU z dne 5. aprila 2011 o ukrepih C 11/09 (prej NN 53b/08, NN 2/10 in N 19/10), ki jih je Nizozemska izvedla za skupino ABN Amro NV (ustanovljeno po združitvi Fortis Bank Nederland in ABN Amro N) (JO L 333, str. 1).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Skupini ABN Amro Group NV se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 252, 27.8.2011.

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. aprila 2014 – Debonair Trading Internacional proti UUNT – Ibercosmetica (SÔ:UNIC)

(Zadeva T-356/12) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti SÔ:UNIC — Prejšnje skupnostne in nacionalne besedne znamke SO...?, SO...? ONE, SO...? CHIC in neregistrirane besedne znamke — Relativni razlogi za zavrnitev — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Verjetnost zmede — Družina znamk — Člen 8(4) Uredbe št. 207/2009 — Pravilo 15(2) (b)(iii) Uredbe (ES) št. 2868/95 — Dopustnost ugovora)

(2014/C 159/30)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Debonair Trading Internacional Ld^a (Funchal, Madeira) (zastopnik: T. Alkin, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: L. Rampini, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Ibercosmetica, SA de CV (Meksiko, Mehika)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri UUNT z dne 4. junija 2012 (zadeva R 1033/2011-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Debonair Trading Internacional Ld^a in Ibercosmetica, SA de CV.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 4. junija 2012 (zadeva R 1033/2011-4) se razveljavi v delu, v katerem je odbor za pritožbe kot nedopusten ugovor na podlagi člena 8(4) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti glede znakov, ki jih je družba Debonair Trading Internacional Ld^a navajala v zvezi z Združenim kraljestvom in Irsko.
2. V ostalem se tožba zavrne.
3. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

(¹) UL C 311, 13.10.2012.

Sodba Splošnega sodišča z dne 4. aprila 2014 – Golam proti UUNT – Derby Cycle Werke (FOCUS extreme)

(Zadeva T-568/12) (¹)

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti FOCUS extreme — Prejšnja nacionalna besedna znamka FOCUS — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen (8) (1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2014/C 159/31)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Sofia Golam (Atene, Grčija) (zastopnik: N. Trovas, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: J. Crespo Carrillo, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Derby Cycle Werke GmbH (Cloppenburg, Nemčija) (zastopnik: U. Gedert, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 16. oktobra 2012 (zadeva R 2327/2011 4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbo Derby Cycle Werke GmbH in Sofijo Golam.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Sofiji Golam se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 63, 2.3.2013.

Sklep Splošnega sodišča z dne 21. marca 2014 – Frucona Košice proti Komisiji(Zadeva T-11/07 RENV) ⁽¹⁾

(Državne pomoči — Alkoholne in žgane pijače — Odpis davčnega dolga v okviru prisilne poravnave — Odločba, s katero je pomoč razglašena za nezdržljivo s skupnim trgom in s katero je naloženo njeno vračilo — Izguba pravnega interesa — Sklep o razveljavitvi in nadomestitvi izpodbijane odločbe — Ustavitev postopka)

(2014/C 159/32)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Frucona Košice a.s. (Košice, Slovaška) (zastopniki: K. Lasok, QC, J. Holmes, B. Hartnett, barristers, in O. Geiss, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Armati in K. Walkerová, zastopnika)

Intervenientka v podporo tožene stranke: St. Nicolaus – trade a.s. (Bratislava, Slovaška) (zastopnik: N. Smaho, odvetnik)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2006)2082 konč. z dne 7. junija 2006 o državni pomoči C25/2005 (ex NN/2005), ki jo je Slovaška Republika namenila družbi Frucona Košice a.s. (UL 2007, L 112, št. 14).

Izrek

1. Postopek se ustavi.
2. Evropski komisiji nosi svoje stroške in stroške družbe Frucona Košice a.s.
3. Družba St. Nicolaus – trade a.s. nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 56, 10.3.2007.

Sklep Splošnega sodišča z dne 27. marca 2014 – Ecologistas en Acción proti Komisiji(Zadeva T-603/11) ⁽¹⁾

(Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti v zvezi z izvedbo industrijskega projekta v na območju, zaščitenem na podlagi Direktive 92/43/EGS — Dokument, ki izvira iz države članice — Očitno nasprotovanje države članice — Zavrnitev dostopa — Izjema v zvezi z varstvom cilja ukrepov nadzora, preiskave in revizije — Izjema v zvezi z varstvom sodnih postopkov — Okoljske informacije — Uredba (ES) št. 1367/2006 — Tožba, ki je očitno brez pravne podlage)

(2014/C 159/33)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Ecologistas en Acción-CODA (Madrid, Španija) (zastopnik: J. Doreste Hernández, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Costa de Oliveira in I. Martínez del Peral, zastopnika)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Kraljevina Španija (zastopnika: sprva S. Centeno Huerta, nato M. J. García-Valdecasas Dorrego, abogados del Estado)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 23. septembra 2011 s katero je bil tožeci stranki zavrjen dostop do nekaterih dokumentov v zvezi z odobritvijo načrta gradnje pristanišča v kraju Granadilla (Tenerife, Španija), ki so jih španski organi v skladu z Direktivo Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102) posredovali Komisiji.

Izrek

1. Tožba se zavrže.
2. Organizacija *Ecologistas en Acción-CODA* nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.
3. Kraljevina Španija nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 25, 28.1.2012.

Sklep Splošnega sodišča z dne 12. marca 2014 – PAN Europe proti Komisiji

(Zadeva T-192/12) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Okolje — Izvedbena uredba (EU) št. 1143/2011 o odobritvi aktivne snovi prokloraz — Zahteva za notranjo revizijo — Zavrnitev — Pogoji, ki jih mora izpolniti organizacija, da lahko vložijo zahtevo za notranjo revizijo — Tožba, ki je delno očitno nedopustna in delno očitno brez pravne podlage)

(2014/C 159/34)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruselj, Belgija) (zastopnik: J. Rutteman, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva P. Oliver in P. Ondrůšek, nato P. Ondrůšek, J. Tomkin in L. Pignataro-Nolin, zastopniki)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije z dne 9. marca 2012, s katerim je bila kot nedopustna zavržena zahteva, naj Komisija opravi notranjo revizijo Izvedbene Uredbe Komisije (EU) št. 1143/2011 z dne 10. novembra 2011 o odobritvi aktivne sestavine prokloraz v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet in o spremembi Priloge k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 540/2011 in Priloge k Odločbi Komisije št. 2008/934/ES (UL L 293, str. 26).

Izrek

1. Tožba se zavrže.
2. Organizacija *Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)* nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.

⁽¹⁾ UL C 194 30.6.2012.

Sklep Splošnega sodišča z dne 20. marca 2014 – Donnici proti Parlamentu(Zadeva T-43/13) ⁽¹⁾

(Odškodninska tožba — Člani Evropskega parlamenta — Preverjanje veljavnosti mandatov poslancev — Sklep Parlamenta o razglasitvi mandata evropskega poslanca za neveljavnega — Razglasitev ničnosti sklepa Parlamenta s sodbo Sodišča — Tožba, ki je delno očitno nedopustna in delno očitno brez pravne podlage)

(2014/C 159/35)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Beniamino Donnici (Castrolibero, Italija) (zastopnika: V. Vallefucio in J. M. Van Gysegem, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: N. Lorenz in S. Seyr, zastopnika)

Predmet

Odškodninska tožba zaradi povračila škode, ki naj bi tožeči stranki nastala zaradi Sklepa Parlamenta dne 24. maja 2007 o preverjanju veljavnosti njegovih poslancev, ki je bila pozneje razglašena za nično s sodbo Sodišča z dne 30. aprila 2009 v združenih zadevah Italija in Donnici proti Parlamentu (C-393/07 in C-9/08, ZOdl., str. I-3679).

Izrek

1. Tožba se zavrže.
2. Beniaminu Donniciju se naloži plačilo stroškov tega postopka.

⁽¹⁾ UL C 79, 16.3.2013.

Sklep Splošnega sodišča z dne 19. marca 2014 – Club Hotel Loutraki in drugi proti Komisiji(Zadeva T-57/13) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Državne pomoči — Uporaba video igralnih aparatov — Podelitev izključne licence s strani Helenske republike — Sklep o ugotovitvi neobstoja državne pomoči — Dopis, naslovljen na pritožnike — Akt, zoper katerega ni pravnega sredstva — Nedopustnost)

(2014/C 159/36)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Club Hotel Loutraki AE (Loutraki, Grčija), Vivere Entertainment AE (Atene, Grčija), Theros International Gaming, Inc. (Patras, Grčija), Elliniko Casino Kerkiras (Atene), Casino Rodos (Rodos, Grčija), in Porto Carras AE (Alimos, Grčija) (zastopnik: S. Pappas, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnik: M. Afonso in P. J. Loewenthal, zastopnika)

Intervenienti v podporo tožene stranke: Helenska republika (zastopnik: E. M. Mamouna, zastopnik), in Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) (Atene) (zastopniki: sprva K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicator, L. Van den Hende in M. Sánchez Rydelski, odvetnika, nato M. Petite in A. Tomtsis, odvetnika)

Predmet

Razglasitev ničnosti sklepa, ki naj bi bil vsebovan v dopisu Komisije z dne 29. novembra 2012 o pritožbo, ki so jo tožeče stranke vložile glede obstoja državne pomoči, ki naj bi jo grški organi odobrili družbi OPAP.

Izrek

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.
2. Družbe Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos in Porto Carras AE nosijo svoje stroške in stroške, ki sta jih priglasili Evropska komisija in družba Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP).
3. Helenska republika nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 114, 20.4.2013.

Sklep Splošnega sodišča z dne 26. marca 2014 – Adorisio in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-321/13) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Državne pomoči — Pomoči, dodeljene bankam med krizo — Rekapitalizacija SNS Reaal in SNS Bank — Sklep o ugotovitvi združljivosti pomoči s skupnim trgom — Razlastitev imetnikov podrednih obveznosti — Neobstoj pravnega interesa — Neobstoj procesnega upravičenja — Očitna nedopustnost)

(2014/C 159/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Stefania Adorisio (Rim, Italija) in 363 drugih tožečih strank, katerih imena so navedena v prilogi k sklepu (zastopniki: F. Sciaudone, L. Dezzani, R. Sciaudone, S. Frazzani in D. Contini, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Flynn in P. J. Loewenthal, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2013) 1053 final z dne 22. februarja 2013 o državni pomoči SA.35382 (2013/N) – Kraljevina Nizozemska – Reševanje SNS Reaal 2013.

Izrek

1. Tožba se zavrže kot očitno nedopustna.
2. Stefanii Adorisio in 363 drugim tožečim strankam, navedenim v prilogi, se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 233, 10.8.2013.

Pritožba, ki so jo 21. februarja 2014 vložili Carlos Andres in 150 drugih pritožnikov zoper sodbo, ki jo je 11. decembra 2013 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-15/10, Andres in drugi proti ECB

(Zadeva T-129/14 P)

(2014/C 159/38)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožniki: Carlos Andres (Frankfurt na Majni, Nemčija) in 150 drugih pritožnikov (zastopnik: L. Levi, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska centralna banka (ECB)

Predlogi

Pritožniki Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- razveljavi sodbo Sodišča za uslužbence Evropske unije z dne 11. decembra 2013 v zadevi F-15/10;
- posledično ugodi predlogom, ki so jih pritožniki podali na prvi stopnji, in tako
 - razglasi za nične plačilne listi za junij 2009 v delu, v katerem ti za pritožnice pomenijo začetek izvajanja reforme pokojninskega sistema, ki jo je Svet ECB sprejel 4. maja 2009, enako tudi vsi poznejši in bodoči plačilni listi;
 - razglasi za nične, če je to potrebno, odločbe o zavrnitvi zahtev za notranjo upravno presojo („administrative review“) in ugovorov („grievance procedure“) z dne 28. avgusta in 17. decembra 2009;
- zato naj se,
 - nasprotni stranki naloži plačilo razlike med plačilom in pokojnino, ki izhaja iz zgoraj omenjenega sklepa Sveta ECB z dne 4. maja 2009, in plačilom in pokojnino ob uporabi prejšnjega pokojninskega sistema; tej razliki pri plačilu in pokojnini je treba prišteti zamudne obresti za obdobje od 15. junija 2009 in, nadalje, od 15. vsak mesec, do popolnega poplačila, pri čemer naj bo ta obrestna mera enaka obrestni meri ECB, povečani za tri odstotne točke,
 - nasprotni stranki naloži plačilo škode in obresti za škodo, ki izvira iz izgube kupne moči, pri čemer začasno znaša ta škoda, ocenjena na podlagi načela ex aequo et bono, 1 % mesečnega plačila vsake tožeče stranke;
- ECB naloži plačilo vseh stroškov;
- nasprotni stranki naloži plačilo vseh stroškov na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev pritožbe pritožnice navajajo osem tožbenih razlogov.

1. Prvi pritožbeni razlog: kršitev člena 6.8 Priloge III Pogojev za zaposlitev, kršitev načel zakonitosti in pravne varnosti in kršitev člena 35(1)(e) Poslovnika Sodišča za uslužbence.
2. Drugi pritožbeni razlog: kršitev pristojnosti Nadzornega odbora, kršitev Priloge III Pogojev za zaposlitev in pooblastil Nadzornega odbora in kršitev načela dobrovernosti.
3. Tretji pritožbeni razlog: kršitev pravice Sveta zaposlenih in Nadzornega odbora do posvetovanja, kršitev načela dobrovernosti, kršitev členov 45 in 46 Pogojev za zaposlitev, kršitev Protokola o sporazumu o razmerjih med Izvršilnim odborom in Svetom zaposlenih ECB, kršitev Priloge III Pogojev za zaposlitev in pooblastil Nadzornega odbora ter izkrivljanje spisa.
4. Četrty pritožbeni razlog: kršitev člena 6.3 Pokojninskega načrta, kršitev nadzora obrazložitve odločbe z dne 4. maja 2009, izkrivljanje spisa in kršitev načela dobrega finančnega upravljanja.
5. Peti pritožbeni razlog: kršitev nadzora očitne napake pri presoji in izkrivljanje spisa.
6. Šesti pritožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti, kršitev obveznosti obrazložitve, izkrivljanje spisa in kršitev dokaznih elementov.
7. Sedmi pritožbeni razlog: neupoštevanje različne narave pogodbenega delovnega razmerja in delovnega razmerja za nedoločen čas, kršitev temeljnih pogojev v zvezi s pogodbenimi razmerji in kršitev Direktive 91/533 ⁽¹⁾.

8. Osmi tožbeni razlog: kršitev pridobljenih pravic.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 14. oktobra 1991 o obveznosti delodajalca, da zaposlene obvesti o pogojih, ki se nanašajo na pogodbo o zaposlitvi ali delovno razmerje 91/533/EGS (UL L 288, str. 32).

Pritožba, ki jo je 20. februarja 2014 vložila Catherine Teughels zoper sodbo, ki jo je 11. decembra 2013 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-117/11, Teughels proti Komisiji

(Zadeva T-131/14 P)

(2014/C 159/39)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Catherine Teughels (Epepegem, Belgija) (zastopnik: L. Vogel, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo, ki jo je Sodišče za uslužbence Evropske unije na občni seji izdalo 11. decembra 2013, ki je bila vročena po telefaksu 11. decembra 2013 in s katero je bila zavrnjena tožba pritožnice z dne 8. novembra 2011, v celoti razveljavi;
- s sklicevanjem na vsebino tožbe, ki jo je pritožnica vložila pri Sodišču za uslužbence, razglasi navedeno tožbo za utemeljeno in posledično razglasi ničnost odločb, na katere se ta tožba nanaša;
- toženi stranki na podlagi člena 87(2) Poslovnika naloži plačilo stroškov, vključno z nujnimi izdatki, ki so nastali zaradi postopka, in predvsem s stroški pooblaščenca za vročanje, potnimi stroški in dnevniciami ter nagradami odvetnikov na podlagi člena 91(b) Poslovnika.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev svoje pritožbe navaja dva pritožbena razloga.

1. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 11(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropske unije in člena 26(1) in (4) Priloge XIII k navedenim predpisom, na nespoštovanje pridobljenih pravic, na kršitev načel pravne varnosti in prepovedi retroaktivnosti ter na neobstoj obrazložitve. Pritožnica navaja, da:
 - je Sodišče za uslužbence splošnim predpisom za izvajanje členov 11 in 12 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom v zvezi s prenosom pokojninskih pravic, sprejetih leta 2011, dalo retroaktivni učinek s tem, da je presodilo, da je OPI za določitev števila let pokojninske dobe, ki v skladu s pokojninskim sistemom Skupnosti ustrezajo aktuarskemu ekvivalentu pokojninskih pravic pritožnice v belgijskem pokojninskem sistemu, lahko uporabilo splošna pravila za izvajanje iz leta 2011, ker ob začetku veljavnosti teh pravil tožeča stranka ni bila v „v celoti vzpostavljenem“ položaju na podlagi splošnih pravil za izvajanje iz leta 2004, ker ni sprejela predloga izračuna, ki ji je bil predhodno predložen, to pa kljub temu, da je bila prošnja za prenos pokojninskih pravic vložena novembra 2009, da so bile pravice tožeče stranke torej dokončno vzpostavljene na ta datum in da bi zato morale biti določene na podlagi splošnih pravil za izvajanje iz leta 2004;
 - Sodišče za uslužbence ni pravno utemeljilo svoje analize in ni pojasnilo, zakaj je treba v obravnavanem primeru odstopiti od določb Kadrovskih predpisov, na katere se je sklicevala tožeča stranka v tožbi na prvi stopnji, in od načel, na katera se te določbe nanašajo.

2. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev načel pravne varnosti in „*patere legem quam ipse fecisti*“, na nespoštovanje pridobljenih pravic, na neobstoj obrazložitve ter na kršitev avtoritete in zavezujoče narave vsakega posamičnega upravnega akta in natančneje odločbe, ki je bila glede pritožnice sprejeta 29. junija 2010. Pritožnica navaja, da:
- je Sodišče za uslužbence nepravilno presodilo, da ob začetku veljavnosti splošnih pravil za izvajanje iz leta 2011 tožeča stranka ni bila v „v celoti vzpostavljenem“ položaju na podlagi splošnih pravil za izvajanje iz leta 2004, ker tožeča stranka ni „niti sprejela niti formalno zavrnila“ predloga za izračun, ki ji je bil predložen 29. junija 2010, čeprav je ta predlog za izračun prava upravna odločba, ki dokončno vpliva na pravice tožeče stranke;
 - uprava ne more več enostransko zmanjšati pravic, ki izhajajo iz predloga za izračun, ki je bil zanjo pravno zavezujoč;
 - je Sodišče za uslužbence kršilo načelo, v skladu s katerim dokončnost in zavezujoča narava enostranske odločitve Komisije ni odvisna od tega, da se naslovnik z njo strinja.

Tožba, vložena 27. februarja 2014 – Chart proti EEAS

(Zadeva T-138/14)

(2014/C 159/40)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Randa Chart (Woluwé-Saint-Lambert, Belgija) (zastopnika: T. Bontinck in A. Guillerme, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska služba za zunanje delovanje (EEAS)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- prizna odgovornost EEAS za škodo, ki jo je utrpela tožeča stranka med oktobrom 2001 in današnjim dnem zaradi nezakonitega ravnanja Delegacije Evropske unije v Kairu in Evropske službe za zunanje delovanje;
- in zato:
 - primarno, R. Chart plača znesek 509 283,88 EUR (petsto devet tisoč dvesto triinosemdeset EUR in osemnosemdeset centov) iz naslova odškodnine in obresti za utrpljeno škodo ob upoštevanju povišanja med postopkom;
 - podredno, R. Chart plača znesek 380 063,81 EUR (tristo osemdeset tisoč triinšestdeset EUR in enainosemdeset centov) iz naslova odškodnine in obresti za škodo, utrpljeno od 30. oktobra 2008 ob upoštevanju povišanja med postopkom;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka, nekdanja lokalna uslužbenka Delegacije Evropske unije v Egiptu, zahteva odškodnino za škodo, ki jo naj bi utrpela zaradi nezakonitega delovanja evropske uprave, in sicer ker ta službi egipčanske uprave za socialno varnost po njeni odpovedi naj ne bi izdala potrdila o prenehanju delovnega razmerja tožeče stranke.

Tožeča stranka v zvezi z nezakonitim delovanjem, ki ga očita toženi stranki, navaja štiri tožbene razloge, in sicer kršitev načela dobrega upravljanja, kršitev načela razumnega roka, kršitev veljavnega egipčanskega prava in kršitev pravice do zasebnosti.

Tožeča stranka trdi, da ji je bila zaradi nedelovanja povzročena znatna škoda in zahteva odškodnino tako za premoženjsko kot za nepremoženjsko škodo.

Tožba, vložena 5. marca 2014 – Anastasiou proti Komisiji in ECB**(Zadeva T-149/14)**

(2014/C 159/41)

Jezik postopka: angleščina

Stranke*Tožeča stranka:* Harry Anastasiou (Aradippou, Ciper) (zastopnika: C. Paschalides, Solicitor, in A. Paschalides, odvetnik)*Toženi stranki:* Evropska centralna banka in Evropska komisija**Predlogi**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— toženima strankama naloži povrnitev stroškov tožeči stranki na podlagi člena 268 PDEU.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka trdi, da sta toženi stranki finančno oškodovali njen bančni račun s tem, da sta njen depozit pri banki prezgodaj uporabili v okviru instrumenta za reševanje z zasebnimi sredstvi v okviru pogoja za finančno pomoč Cipru z dne 26. aprila 2013 v skladu s členom 13 Pogodbe o evropskem mehanizmu za stabilnost iz leta 2012, pri čemer sta: (a) „očitno in resno kršili pristojnosti“, ki jih imata kot instituciji EU na podlagi člena 136(3) PDEU; (b) nezakonito opustili učinkovit nadzor funkcij, ki jih imata kot instituciji EU; (c) prezgodaj sprejeli instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi v obliki depozitov Bank of Cyprus in Cyprus Popular Bank, ki ni bilo uzakonjeni s pravom EU; (d) sprejeli omejitve za pretok kapitala, ki imetnikom depozitov onemogočajo dvig in/ali prenos njihovih sredstev v varnejše institucije; in (e) kršili načela pravne varnosti, enakosti in človekovih pravic.

Tožba, vložena 5. marca 2014 – Pavlides proti Komisiji in ECB**(Zadeva T-150/14)**

(2014/C 159/42)

Jezik postopka: angleščina

Stranke*Tožeča stranka:* Constantinos Pavlides (Nikozija, Ciper) (zastopnika: C. Paschalides, Solicitor, in A. Paschalides, odvetnik)*Toženi stranki:* Evropska centralna banka in Evropska komisija**Predlogi**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— toženima strankama naloži povračilo stroškov tožeči stranki na podlagi člena 268 PDEU.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka trdi, da sta toženi stranki finančno oškodovali njen bančni račun s tem, da sta njen depozit pri banki prezgodaj uporabili v okviru instrumenta za reševanje z zasebnimi sredstvi v okviru pogoja za finančno pomoč Cipru z dne 26. aprila 2013 v skladu s členom 13 Pogodbe o evropskem mehanizmu za stabilnost iz leta 2012, pri čemer sta: (a) „očitno in resno kršili pristojnosti“, ki jih imata kot instituciji EU na podlagi člena 136(3) PDEU; (b) nezakonito opustili učinkovit nadzor funkcij, ki jih imata kot instituciji EU; (c) prezgodaj sprejeli instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi v obliki depozitov Bank of Cyprus in Cyprus Popular Bank, ki ni bilo uzakonjeni s pravom EU; (d) sprejeli omejitve za pretok kapitala, ki imetnikom depozitov onemogočajo dvig in/ali prenos njihovih sredstev v varnejše institucije; in (e) kršili načela pravne varnosti, enakosti in človekovih pravic.

Tožba, vložena 5. marca 2014 – Vassiliou proti Komisiji in ECB**(Zadeva T-151/14)**

(2014/C 159/43)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Costas Vassiliou (Palmier, Kongo) (zastopnika: C. Paschalides, Solicitor, in A. Paschalides, odvetnik)

Toženi stranki: Evropska centralna banka in Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— toženima strankama naloži, da morata tožeči stranki povrniti škodo na podlagi člena 268 PDEU.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka navaja, da je bila zaradi toženih strank prikrajšana za denar na svojem računu, saj sta ti za njen depozit pri njeni banki prehitro uporabili instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi kot enega od pogojev za finančno pomoč Cipru 26. aprila 2013 na podlagi člena 13 Pogodbe o ustanovitvi evropskega mehanizma za stabilnost iz leta 2012, in sicer: a) toženi stranki sta „očitno in resno prekoračili meje“ svojih pooblastil, ki jih imata kot instituciji EU na podlagi člena 136 (3) PDEU; b) nezakonito opustili učinkovit nadzor nad svojimi funkcijami kot instituciji EU; c) prehitro uporabili instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi za depozite Bank of Cyprus in Cyprus Popular Bank, ki še ni bil prenesen v pravo EU; d) omejili prenos denarja in imetnikom depozitov preperečili, da bi svoje premoženje dvignili in/ali prenesli v varnejše institucije; in e) sta pri tem kršili načeli pravne varnosti in enakosti ter človekove pravice.

Tožba, vložena 5. marca 2014 – Medilab proti Komisiji in ECB**(Zadeva T-152/14)**

(2014/C 159/44)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Medilab Ltd (Nikozija, Ciper) (zastopnika: C. Paschalides, Solicitor, in A. Paschalides, odvetnik)

Toženi stranki: Evropska centralna banka in Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— toženima strankama naloži, da morata tožeči stranki povrniti škodo na podlagi člena 268 PDEU.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka navaja, da je bila zaradi toženih strank prikrajšana za denar na svojem računu, saj sta ti za njen depozit pri njeni banki prehitro uporabili instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi kot enega od pogojev za finančno pomoč Cipru 26. aprila 2013 na podlagi člena 13 Pogodbe o ustanovitvi evropskega mehanizma za stabilnost iz leta 2012, in sicer: a) toženi stranki sta „očitno in resno prekoračili meje“ svojih pooblastil, ki jih imata kot instituciji EU na podlagi člena 136 (3) PDEU; b) nezakonito opustili učinkovit nadzor nad svojimi funkcijami kot instituciji EU; c) prehitro uporabili instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi za depozite Bank of Cyprus in Cyprus Popular Bank, ki še ni bil prenesen v pravo EU; d) omejili prenos denarja in imetnikom depozitov preperečili, da bi svoje premoženje dvignili in/ali prenesli v varnejše institucije; in e) sta pri tem kršili načeli pravne varnosti in enakosti ter človekove pravice.

Tožba, vložena 28. februarja 2014 – JingAo Solar in drugi proti Svetu**(Zadeva T-157/14)**

(2014/C 159/45)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: JingAo Solar Co. Ltd (Ningjin, Kitajska); Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd (Šanghaj, Kitajska); Yangzhou JA Solar Technology Co. Ltd (Yangzhou, Kitajska); Hefei JA Solar Technology Co. Ltd (Hefei, Kitajska); Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd (Šanghaj); and JA Solar GmbH (München, Nemčija) (zastopniki: A. Willems, S. De Knop in J. Charles, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- razglasi tožbo za dopustno;
- Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1238/2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani (UL L 325, str. 1) razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na tožeče stranke;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo šest razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: institucije so, s tem ko so uvedle protidampinške ukrepe za fotonapetostne module iz kristalnega silicija in njihove ključne sestavne dele poslani iz Ljudske republike Kitajske, čeprav so bili v obvestilu o začetku navedeni le fotonapetostni moduli iz kristalnega silicija in njihove ključne sestavne s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, kršile člena 5(10) in 5(11) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009. ⁽¹⁾
2. Drugi tožbeni razlog: institucije so, s tem ko so uvedle protidampinške ukrepe za fotonapetostne module iz kristalnega silicija in njihove ključne sestavne dele, ki niso bili predmet protidampinške preiskave, kršile člena 1 in 17 Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009.
3. Tretji tožbeni razlog: institucije so, s tem ko so za izračun stopnje dumpinga za proizvode iz držav s tržnim gospodarstvom uporabile metodologijo za države brez tržnega gospodarstva, kršile člen 2 Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009.
4. Četrty tožbeni razlog: institucije so, s tem ko so izvedle eno samo preiskavo za dva različna proizvoda (to je za fotonapetostne module in celice iz kristalnega silicija), kršile člen 1(4) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009.
5. Peti tožbeni razlog: institucije so, ker niso preučile zahtev tožečih strank za tržnogospodarsko obravnavo, kršile člen 2(7)(c) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009.
6. Šesti tožbeni razlog: institucije so, ker niso ločeno kvantificirale škode, ki jo je zaradi dampinškega uvoza in preostalih znanih dejavnikov utrpela industrija Unije, in ker so zato uvedle stopnjo dajatev, ki presega tisto, kar je potrebno za odpravo škode, povzročene industriji Unije z dumpinškimi uvozi, kršile člena 3 in 9(4) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti, (UL L 343, str. 51).

Tožba, vložena 28. februarja 2014 – JingAo Solar in drugi proti Svetu**(Zadeva T-158/14)**

(2014/C 159/46)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: JingAo Solar Co. Ltd (Ningjin, Kitajska); Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd (Šanghaj, Kitajska); Yangzhou JA Solar Technology Co. Ltd (Yangzhou, Kitajska); Hefei JA Solar Technology Co. Ltd (Hefei, Kitajska); Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd (Šanghaj); in JA Solar GmbH (Muenchen, Nemčija) (zastopniki: A. Willems, S. De Knop in J. Charles, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- tožbo razglasi za dopustno;
- Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1239/2013 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani (UL L 325, str. 66) v delu, v katerem se nanaša na tožeče stranke, razglasi za nično;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: institucije so z uvedbo izravnalnih dajatev na fotonapetostne module iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov, ki so poslani iz Ljudske republike Kitajske, medtem ko so bili v Obvestilu o začetku postopka navedeni le fotonapetostni moduli iz kristalnega silicija in njihovi ključni sestavni deli s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, kršile člena 10(12) in 10(13) Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009 ⁽¹⁾.
2. Drugi tožbeni razlog: institucije so z uvedbo izravnalnih dajatev na fotonapetostne module iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov, ki niso bili predmet protisubvencijske preiskave, kršile člena 1 in 27 Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009.
3. Tretji tožbeni razlog: institucije so, ker so izvedle eno samo preiskavo za dva različna proizvoda (to je za module in celice iz kristalnega silicija), kršile člen 2(c) Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 597/2009 z dne 11. junija 2009 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 188, 2009, str. 93).

Tožba, vložena 19. marca 2014 – Marzocchi Pompe/UUNT – Settima Flow Mechanisms (ELIKA)**(Zadeva T-182/14)**

(2014/C 159/47)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Marzocchi Pompe SpA (Casalecchio di Reno, Italija) (zastopnik: M. Bovesi, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Settima Flow Mechanisms (Grossolengo, Italija)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 20. decembra 2013 (zadeva R 428/2013-2) in razglasi veljavnost znamke ELIKA za vse proizvode, za katere je bila registrirana;
- sprejme kakršenkoli drug ukrep, za katerega Splošno sodišče meni, da je nujen;
- UUNT naloži plačilo stroškov tega postopka in postopka pred odborom za pritožbe, vključno s stroški družbe Marzocchi Pompe SpA v smislu člena 87(2) v povezavi z določbami členov 91(b) in 132(2) poslovnika Splošnega sodišča

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: mednarodna registracija z učinkom v Evropski uniji figurativne znamke z besednim elementom „ELIKA“ za proizvode iz razreda 7 – znamka Skupnosti št. 1 051 270

Imetnik znamke Skupnosti: Marzocchi Pompe SpA

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: Settima Flow Mechanisms

Obrazložitev zahteve za ugotovitev ničnosti: člen 52(1)(a) ter 7(1)(b), (c) in (g) Uredbe št. 207/2009

Odločba oddelka za izbris: ugotovitev ničnosti znamke

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009

Tožba, vložena 24. marca 2014 – 100% Capri Italia/UUNT – Cantoni ITC (100% Capri)

(Zadeva T-198/14)

(2014/C 159/48)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: 100% Capri Italia Srl (Capri, Italija) (zastopniki: A. Perani, G. Ghisletti in F. Braga, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Cantoni ITC SpA (Milano, Italija)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 in zato
- razveljavi odločbo drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu z dne 10. januarja 2014 v zadevi R 2122/2012-2;
- UUNT naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka z besednima elementoma „100% Capri“ za proizvode iz razredov 3, 18 in 25

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Cantoni ITC SpA

Navajana znamka ali znak: figurativna znamka z besednim elementom „CAPRI“ in nacionalna besedna znamka „CAPRI“ za proizvode iz razredov 3, 18 in 25

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: delna zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009

Tožba, vložena 28. marca 2014 – Vanbreda Risk & Benefits proti Komisiji

(Zadeva T-199/14)

(2014/C 159/49)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Vanbreda Risk & Benefits (Antwerpen, Belgija) (zastopnika: P. Teerlinck in P. de Bandt, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 30. januarja 2014 (ref. Ares (2014) 221245), s katerim je Komisija odločila, da za sklop 1 javnega naročila 2013/S 155-269617 (javni razpis št. OIB.DR.2/PO/2013/062/591) ne izbere ponudbe družbe VANBREDA RISK & BENEFITS SA in da navedeni sklop odda družbi Marsh SA, razveljavi;
- odredi predložitev dokumentacije iz poglavja III (ukrepi procesnega vodstva) te tožbe;
- ugotovi nepogodbeno odgovornost Komisije in ji naloži, naj tožeči stranki plača odškodnino v višini 1 000 000 EUR zaradi izgube možnosti pridobitve naročila, izgube referenc ter utrpljene nepremoženjske škode;
- Komisiji vsekakor naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja edini tožbeni razlog, ki se nanaša na nezakonitost Komisijine oddaje javnega naročila družbi, ki naj v nasprotju z razpisno dokumentacijo ponudbi ne bi priložila dogovora/pooblastila, s katerim se vse zavarovalnice, ki pripadajo konzorciju, zavezujejo k solidarni izvedbi naročila.

Tožbeni razlog je razdeljen na tri dele, ki se nanašajo na to, da naj bi Komisija:

- s tem, da je ponudbo družbe Marsh razglasila za pravilno, čeprav ni vsebovala dogovora/pooblastila, ki bi ga v skladu z določili razpisne dokumentacije pravilno podpisale vse zavarovalnice, ki pripadajo konzorciju, kršila načelo enakega obravnavanja ponudnikov, člena 111(5) in 113(1) Finančne uredbe, ⁽¹⁾ člene 146(1) in (2), 149(1) in 158(1) in (3) Izvedbene uredbe ⁽²⁾ ter določila razpisne dokumentacije;
- s tem, da je družbi Marsh dovolila spremembo ponudbe po izteku roka za oddajo ponudb, kršila načelo enakega obravnavanja ponudnikov, člen 112(1) Finančne uredbe in člen 160 Izvedbene uredbe;

— s tem, da ni natančno odgovorila na vprašanje tožeče stranke glede tega, ali so vse zavarovalnice, ki sodelujejo v konzorciju Marsh, podpisale dogovor/pooblastilo in ali je bil ta dokument priložen ponudbi družbe Marsh, kršila načelo preglednosti v povezavi s členom 102(1) Finančne uredbe.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, str. 1).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL L 362, str. 1).

Sklep Splošnega sodišča z dne 24. marca 2014 – High Tech proti UUNT – Vitra Collections (oblika stola)

(Zadeva T-161/11) ⁽¹⁾

(2014/C 159/50)

Jezik postopka: angleščina

Predsednica drugega senata je odredila izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 139, 7.5.2011.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 10. aprila 2014 – Nieminen proti Svetu

(Zadeva F-81/12) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Napredovanje — Napredovalno obdobje 2010 — Napredovalno obdobje 2011 — Odločba, da tožeča stranka ne napreduje — Obveznost obrazložitve — Primerjalna ocena uspešnosti — Upravni uslužbenci, ki imajo jezikovne naloge, in upravni uslužbenci, ki imajo naloge, ki niso jezikovne — Časovno stalna uspešnost)

(2014/C 159/51)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Risto Nieminen (Kraainem, Belgija) (zastopniki: sprva C. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis in É. Marchal, odvetniki, nato C. Abreu Caldas, S. Orlandi in J.-N. Louis, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: J. Herrmann in M. Bauer, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločb o nenapredovanju tožeče stranke v naziv AD 12 v napredovalnih obdobjih 2010 in 2011.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. R. Nieminen nosi svoje stroške in plača stroške, ki jih je priglasil Svet Evropske unije.

⁽¹⁾ UL C 295, 29.9.2012, str. 34.

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 10. aprila 2014 – Camacho-Fernandes proti Komisiji

(Zadeva F-16/13) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Socialna varnost — Člen 73 Kadrovskih predpisov — Poklicna bolezen — Izpostavitve azbestu in drugim snovem — Zdravniška komisija — Zavrnitev priznanja poklicnega izvora bolezni, za katero je uradnik umrl — Zakonitost mnenja zdravniške komisije — Načelo kolegialnosti — Mandat — Obrazložitev — Načelo enakega obravnavanja)

(2014/C 159/52)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Ivo Camacho-Fernandes (Funchal, Portugalska) (zastopnik: N. Lhoëst, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in V. Joris, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Skupnega sistema zdravstvenega zavarovanja v delu, v katerem je bilo potrjeno besedilo osnutka odločbe o zavrnitvi prošnje za priznanje poklicnega izvora bolezni, za katero je umrla žena tožeče stranke, bivša uradnica

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. N.. Camacho-Fernandes nosi svoje stroške in plača stroške, ki jih je priglasila Evropske komisija.

(¹) UL C 108, 13.4.2013, str. 40.

Sodba Sodišča za uslužbence (tretji senat) z dne 9. aprila 2014 – Rouffaud proti ESZD**(Zadeva F-59/13) (¹)****(Javni uslužbenci — Pogodbeni uslužbenec za pomožne naloge — Sprememba pogodbe — Predhodni postopek — Pravila o skladnosti — Sprememba vsebine zahtevka)****(2014/C 159/53)****Jezik postopka: francoščina****Stranki**

Tožeča stranka: Thierry Rouffaud (Ixelles, Belgija) (zastopniki: sprva A. Coolen, É. Marchal, S. Orlandi in D. Abreu Caldas, odvetniki, nato S. Orlandi in D. Abreu Caldas, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska služba za zunanje delovanje (zastopnika: S. Marquardt in M. Silva, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi zahteve tožeče stranke, da se njene zaporedne pogodbe o zaposlitvi za določen čas spremenijo v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas in da se obdobje zaposlitve, opravljene v vlogi pogodbenega uslužbenca za pomožne naloge, prizna kot obdobje zaposlitve, opravljene v vlogi pogodbenega uslužbenca.

Izrek

1. Tožba se zavrže.
2. T. Rouffaud nosi svoje stroške in plača stroške, ki jih je priglasila Evropska služba za zunanje delovanje.

(¹) UL C 233, 10.8.2013, str. 14.

Sklep Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 9. aprila 2014 – Colart in drugi proti Parlamentu**(Zadeva F-87/13) (¹)****(Javni uslužbenci — Zastopanje osebja — Okvirni sporazum med Parlamentom in sindikalnimi ali poklicnimi organizacijami institucije — Izvršilni odbor sindikata — Spor znotraj sindikata glede legitimnosti in identitete oseb, ki sestavljajo izvršilni odbor — Pravica dostopa do elektronske pošte, ki je na voljo sindikatu institucije — Zavrnitev institucije, da ponovno podeli pravice in/ali prekliče vse pravice dostopa do elektronske pošte — Procesno upravičenje — Očitna nedopustnost)****(2014/C 159/54)****Jezik postopka: francoščina****Stranki**

Tožeča stranka: Philippe Colart in drugi (Bastogne, Belgija) (zastopnika: A. Salerno in B. Cortese, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: O. Caisou-Rousseau in M. Ecker, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Evropskega parlamenta o novi ureditvi pravice dostopa do elektronskega poštnega predala sindikata SAFE

Izrek

1. Tožba se kot očitno nedopustna zavrže.
2. P. Colart, J.-M. Bras, S. Corthout, D. Decoutere, G. Dony, L. Garzone, Y. Kemmerling-Linssen, G. Manzella in P. Vienne nosijo svoje stroške in stroške, ki jih je priglasil Evropski parlament.

⁽¹⁾ UL C 344, 23.11.2013, str. 69.

Sklep Sodišča za uslužbence z dne 10. aprila 2014 – Strack proti Komisiji

(Zadeva F-118/07) ⁽¹⁾

(2014/C 159/55)

Jezik postopka: nemščina

Predsednica drugega senata je odredila izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 315, 22.12.2007, str. 49.

Sklep Sodišča za uslužbence z dne 10. aprila 2014 – Strack proti Komisiji

(Zadeva F-61/09) ⁽¹⁾

(2014/C 159/56)

Jezik postopka: nemščina

Predsednica drugega senata je odredila izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 193, 15.8.2009, str. 36.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL